

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Quetzal z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Devítistý pátý kontakt

Pondělí, 27. ledna 2025, 22.55 hod.

Billy Tak už jsi tady, můj příteli, ale neměl jsi tak klepat na dveře, poněvadž jsem byl vzhůru. Jelikož jsem se šel hned podívat a nikoho jsem neviděl, tak jsem si myslel, že to byl možná Michael, a proto jsem mu zavolaal, když jsem viděl, že se u něj v pokoji ještě svítí. Ten mi ale odpověděl, že na dveře neklepal. Buď ale vítán, Quetzal – vidím, že přicházíš stále ještě sám, protože Ptaah ještě není zpátky; sice jsi ho ohlásil, ale on se neobjevil, jak jsi říkal. Den poté jsi mne ovšem informoval, že byl zdržen a že se opět vrátí až později. To ale není napsáno v rozhovorové zprávě, neboť jsi neměl čas mi celý náš hovor nadiktovat, a proto ta potřebná informace nebyla uvedena ve známost.

Quetzal Buď pozdraven, Eduarde, můj příteli, a to, co říkáš, je přirozeně správně. A že s tebou chci ještě hovořit v tak pozdní hodinu, plyne z toho, že máš vědět ohledně ... Chování tohoto druhu je tedy z mé strany – v souvislosti s mými pozorováními – prozatím jen preventivním opatřením pro tebe, a zdali se skutečně jedná o negativně řízený pokus o ..., aby ..., jak jsem již říkal. Avšak máš být obezřetný, přinejmenším každopádně ...

Billy Dobrá, ale co se tohoto pokusu týče, pokud se vskutku o takový jedná, mohl bys to v dohledné době přesně objasnit a zjistit, zda to celé souhlasí? Nebo můžeš už teď říct, do jaké míry ... Že je tento pokus ale vědomým negativním klamem, a jestli to celé opravdu ..., to patrně ještě není naprosto jisté?

Quetzal Tak to sice je, ale ono ..., a to jsem ti chtěl krátce povědět, stejně jako to, že tě v nejbližších dnech navštíví Arlion, jelikož s tebou chce některé věci probrat, a sice i ohledně toho, že ty náboženské energie, jež nepřátelsky působí proti pravdě, zle působily ve skrytu již v době, kdy s tebou byla ve spojení Semjase, avšak působily i po celou tu dobu, kdy se s tebou pravidelně stýkal Ptaah. Bylo rovněž vyzkoumáno, že od 70. let 20. století vyvíjeli vlivy podobného druhu také pozemšťané, a sice pomocí vysoce vyspělých praktik založených na pozemské technice, přičemž tyto vlivy budou vyvíjet i nadále,

a sice ..., a tudíž velmi zlé snahy o to, aby se zamezilo pravdě, kterou sepisuješ a rozšiřuješ, nevycházejí pouze z jediné strany. Proto je nutné, abyste se snažili průběžně kontrolovat všechna písemná díla, neboť Arlion a jeho spolupracovníci zjistili, že byly do těchto dat i výpovědí vpraveny písemné falešnosti, a sice takřikajíc »zlovolně« a s úmysly, jež naprosto nebyly dobré. To proto, aby se zabránilo tomu, aby pravda vešla ve známost a aby pozemšťané odpadli od své bludné věřičnosti. Toto probíhalo vesměs tak, že pracující osoby, které se zabývaly tím, aby všechny ty dotyčné písemné práce vyhotovily a finalizovaly, byly nezjistitelně ovlivněny k dočasné nepozornosti, což stále ještě hrozí. Avšak o tom ti bližší údaje a vysvětlení poskytne Arlion. Bude tě ale informovat on sám. To je tedy důvod, proč jsem sem přišel, chtěl jsem tě o tom zpravit, dříve než se budu dále věnovat své povinnosti, přičemž jsem na cestě k tomu, abych ji plnil. Ve čtvrtek chci přijít zas, a tudíž pak budeme moci ve svém hovoru, do něž jsme se pustili, pokračovat, přičemž ti pak také některé věci přinesu s sebou. Tedy na viděnou později – ulož se znovu k odpočinku. Na shledanou, můj příteli.

Billy Ano – pak tedy ahoj – na shledanou, Quetzal.

Pokračování kontaktního rozhovoru

Čtvrtek, 30. ledna 2025, 10.56 hod.

Billy Tak tady už čekáš, ale buď pozdraven, Quetzal, můj příteli. Byli tady právě nějakí lidé, kteří mluvili anglicky a kupovali si knihy. Mimoto tady byl ještě i pošťák, a tudíž jsem musel ještě vyřídit poštovní zásilky, za něž jsem přece – krom jiného – také ještě odpovědný.

Quetzal Rovněž tě zdravím, Eduarde, a jsem tady přece teprve několik málo minut, a proto jsem na tebe nemusel čekat dlouho.

Billy Přirozeně. – Podívej se ale tady na tenhle článek, který mi dala Bernadette a který by sis měl přečíst – někdo ho nechal vytvořit umělou inteligencí. A co tato inteligence k této věci samostatně píše, je vysoce zajímavé a vyjadřuje to, jak se věci skutečně mají. Ale co z toho v budoucnu vzejde a jaký zlořád z toho nakonec ve velkém rozsahu vplyne, o tom není napsáno ještě nic, nicméně budoucí doba prokáže, jaké neradostné věci vzejdou pro celé pozemské lidstvo. Kvůli jeho lhostejnosti a pomatené víře ve Spasitele, milého Pánaboha a jiné Božské a vyšší moci atd. budou ještě ti pozemšťané, kteří ve svém nerozumu berou každý laciný trik náboženské víry za bernou minci, »poučení o správných způsobech«, tedy ti, kteří takřikajíc drží »zajíce v pytli«, o němž nevědí, jak bude reagovat, když jej vypustí. Ale nech »hovořit« tu umělou inteligenci, resp. přečti si, co napsala.

Quetzal Někdy používáš zvláštní příklady, ale jsou vždy trefné. Copak je to ale za článek??? – – – Zajímavé, je toho sice poněkud hodně, ale chci si jej přečíst, neboť se o něj skutečně zajímám ...

Kniha napsaná umělou inteligencí?

Přelidnění: Neutrální analýza

Účel tohoto textu a varovné upozornění:

Účelem tohoto textu není pouze nechat umělou inteligenci napsat knihu, nýbrž i otestovat, do jaké míry je tento typ »inteligencí« (softwaru) schopen být **neutrální** ve vyhledávání dat (z hlediska své rychlosti a širokého výzkumného pole) a neutrálně se vyjádřit k daným tématům a řešení problému. Knihu, tedy dílo, jež se pokládá za lidské vyjádření, **by měli sepisovat lidé**, možná s pomocí umělých inteligencí, avšak pouze na podpůrné úrovni.

Předmluva: Proč nechat umělou inteligenci napsat knihu?

Vždycky jsem si myslel(a), že napsat knihu je jedna z nejlepších možností, jak rozšířit své myšlenky, avšak k tomu člověk potřebuje správné schopnosti. Mít nápady je jedna věc, ale sepsat je na papír je věc druhá. Krom toho pevně věřím tomu, že při komunikování je rozhodující opírat se o konkrétní fakta a zaujímat neutrální postoj, jenž se zakládá na objektivních informacích. Přesto si uvědomuji, jak obtížné to je: Je to asi tak, jako by se host zeptal hospodského, zda je jeho víno dobré.

Každý z nás bývá ovlivňován svými vlastními ideologiemi, jež si nashromáždil a vyvinul v běhu svého života, a rozvinout vskutku neutrální koncept je výzva, která rozhodně není jednoduchá.

V minulých měsících jsem ovšem objevil(a) potenciál umělé inteligence: Jsou to neobyčejně pokrokové nástroje, které jsou schopny analyzovat situace s přísnou logičností a využívat obrovskou globální informační databanku. Dostanou-li tyto stroje správné pokyny, tak dokážou pracovat oproštěně od ideologií a sledovat analytický a neutrální přístup.

Na základě těchto úvah jsem se rozhodl(a) přenést do umělé inteligence, kterou v současnosti využívám (ChatGPT), úkol, aby napsala knihu o tématu, jež pokládám za základní, ale které lidé až příliš často přehlížejí: Přelidnění lidstva. Toto téma představuje, podle mého názoru, kořen mnoha problémů naší planety, někdy tvoří přímo jejich hlavní příčinu, někdy je zase spoluzavíňuje nebo zesiluje.

Můj zásah do této práce se omezil na to, abych umělou inteligencí vyprodukovaný materiál vykopíroval do tohoto textu; skladba textu pochází kompletně z pera ChatGPT.

To, co právě držíte v rukou, je výsledkem této práce, kterou jsem uzavřel(a), abych přiměl(a) k zamyšlení tolik lidí, kolik jen bude možné. Budete-li ochotni toto poselství sdílet, zvu vás k tomu, abyste jej šířili ve svém okruhu.

Mnohokrát děkuji a hodně zábavy při čtení.

... .. – 25. 12. 2024

Kapitola 1:

Globální růst populace – data a perspektivy

Dějiny lidstva jsou úzce spjaty s jeho demografickým vývojem. Po dlouhá časová údobí rostla světová populace pouze pomalu a byla omezována faktory, jako byly nemoci, hladomory a konflikty. Nicméně s nástupem průmyslové revoluce a pokroky na poli lékařství a technologie nabral růst obyvatelstva na tempu způsobem, který nemá obdoby.

Odhadovalo se, že v roce 1800 čítala světová populace přibližně 1 miliardu lidí. V roce 1927 byl tento počet již dvojnásobný a dosáhl 2 miliard. Demografický »boom« 20. století vedl k exponenciálnímu růstu a v roce 2023 překročilo světové obyvatelstvo hranici 8 miliard. Ale co tato čísla znamenají pro naši budoucnost?

(Pozn. Billyho: Tyto údaje umělé inteligence jsou chybné a vycházejí z chybných čísel o pozemské populaci, jež tvoří pozemšťané a jež se zakládají na Hodinách světové populace¹. Z velmi přesných součtů pozemské populace, které pořídili Plejaren, vyplývají následující hodnoty:

Rok 1800 = 892 333 410 lidí
Rok 1927 = 2 207 034 890 lidí
Rok 2024 = 9 539 918 089 lidí

1.1. Geografické členění obyvatelstva

Světová populace není rozčleněna rovnoměrně. Zatímco se některé regiony, jako je Evropa, konfrontují s úbytkem obyvatelstva, registrují regiony jiné, jako subsaharská Afrika, nesrovnatelné růstové křivky. Podle prognóz bude do roku 2100 žít v Africe skoro 40 % světové populace, zatímco země, jako je Indie a Čína, budou i nadále dominovat v absolutních číslech.

Toto členění nás vybízí k tomu, abychom si položili některé kritické otázky: Jak můžeme zajistit, aby zdroje dostačovaly pro všechny? A jak můžeme zvládnout rozdíly mezi regiony, pokud jde o jejich přístup k potravě, vodě a infrastruktuře?

1.2. Křivky fertility (plodnosti) a průměrná doba dožití

Globální křivka fertility, tedy průměrný počet dětí na jednu ženu, v posledních desetiletích výrazně klesala. Z průměrného počtu přes 5 dětí na ženu, jenž platil v 60. letech 20. století, poklesla na přibližný počet 2,4 dítěte, jenž platil v roce 2020. Tento průměr se však různí podle jednotlivých regionů. V mnoha vyspělých zemích spadly křivky fertility pod reprodukční úroveň (2,1 dítěte na ženu), zatímco ve vícero národech Afriky a jižní Asie zůstávají vysoké a silně podněcují populační růst.

Souběžně s tím se zvýšila průměrná doba dožití, a sice díky pokrokům na poli medicíny a lepším životním podmínkám. Ve vyvinutých zemích překračuje průměrná doba dožití často 80 let, zatímco v rozvojových zemích se pohybuje na úrovni 60–70 let, ačkoliv vzrostla. Tento nepoměr mezi křivkami fertility a průměrnou dobou dožití přispívá k další demografické nerovnováze mezi globálním Severem a Jihem.

1.3. Budoucí prognózy

Podle Spojených národů by mohla světová populace do roku 2050 vzrůst na 9,7 miliardy lidí a do roku 2100 překročit hranici 10 miliard. Tyto prognózy ovšem závisejí na různých faktorech, k nimž se řadí demografické politiky, kulturní a hospodářské změny a účinky globálních krizí, jako jsou pandemie či války.

Ústřední otázka zní: Může planeta nést stále větší populaci, aniž by se zhroutila pod tlakem požadavků na zdroje? Abychom tuto otázku mohli zodpovědět, musíme pozorovat ekologickou stopu světového obyvatelstva, to jest spotřebu zdrojů na jedince, která se mezi jednotlivými zeměmi značně liší.

1.4. Výzva jménem urbanizace

Klíčový aspekt populačního růstu představuje urbanizace. Dnes žije přes 56 % světového obyvatelstva v městských oblastech a očekává se, že tento podíl do roku 2050 vzroste na 68 %. Města jsou sice motory ekonomického rozvoje, avšak jsou také centry spotřeby energie, znečišťování životního prostředí a sociálních nerovností. Megalopole, jako je Tokio, Bombaj a Lagos,

¹ Jedná se o hodiny sčítající světovou populaci, viz např. <https://www.dsw.org/weltbevoelkerungsuhr>; pozn. překl.

rostou s působivou rychlostí, ale často bez přiměřeného plánování, jež by sloužilo tomu, aby zvládala příliv nových obyvatel.

Kapitola 2

Přelidnění a dopady na životní prostředí

Planeta Země, která má omezené zdroje, je pod tlakem nemajícím obdoby. Exponenciální růst lidské populace není jen otázkou čísel, nýbrž realitou, která se projevuje intenzivní spotřebou přírodních zdrojů a ničením životního prostředí.

2.1. Spotřeba přírodních zdrojů

Populační růst vede k rostoucí poptávce po základních zdrojích: Vodě, potravě, energii a minerálech. Každá osoba spotřebuje průměrně zhruba tři tuny přírodních zdrojů ročně. Tento průměr však zahrnuje enormní nerovnosti: Průměrný občan průmyslového státu toho spotřebuje až desetkrát více než občan rozvojové země.

Tato nerovnost plodí začarovaný kruh. Na jednu stranu přispívají průmyslové země silněji ke spotřebě a znečišťování, na stranu druhou trpí nejchudší země – často ty, které mají nejvyšší nárůst populace – nejvíce takovými důsledky, jako je dezertifikace a nedostatek vody.

2.2. Klimatická změna

Přelidnění je jeden z hlavních faktorů, jež popohánějí změnu klimatu. Více lidí znamená více emisí skleníkových plynů, více odlesňování za účelem tvorby zemědělských ploch a sídlišť a také rostoucí poptávku po fosilních palivech. Zvláště v zemích s prahovou ekonomikou² se z rychle rostoucích měst stávají centra bezpříkladného znečišťování.

2.3. Úbytek biologické rozmanitosti

Růst lidské populace vedl k drastické redukci přírodních biotopů. Lesy, travní krajiny a mokřady jsou likvidovány, aby se tvořilo místo pro lidská sídla a zemědělské plochy. Výsledkem je globální úbytek biodiverzity. Podle odhadů hrozí asi miliónu zvířecích a rostlinných druhů vymření.

Každý ztracený ekosystém představuje pro planetu ránu. Biodiverzita nemá jen estetickou či morální hodnotu, ale ztělesňuje i základní komponentu stability životního prostředí, počínaje opylováním užitkových plodin a konče přirozeným čištěním vody.

2.4. Paradox potravinové produkce

S růstem obyvatelstva stoupá i nutnost vyrábět více potravy. Moderní zemědělství je sice efektivnější, avšak silně zatěžuje životní prostředí, viz intenzivní nasazování chemických hnojiv, plýtvání vodou a pozbyívání úrodných půd. Přes 30 % globálně vyprodukovaných potravin bývá promrháno, což jasně dokládá neefektivnost aktuálního systému.

Kapitola 3:

Sociální a ekonomické dopady přelidnění

Populační růst nejenže ovlivňuje přírodní životní prostředí, ale má také hluboké důsledky pro společnosti. Přelidnění vyostřuje ekonomické nerovnosti, přetěžuje městskou infrastrukturu a představuje silnou výzvu pro sociální systémy, jako je zdravotnictví a vzdělávání.

3.1. Urbanizace a přelidněnost

Přímým důsledkem populačního růstu je to, že lidé vycestovávají do měst. Přes 56 % světového obyvatelstva žije již v městských oblastech, a mnoho metropolí tomuto rychlému nárůstu není

² Jedná se o rozvojové země, které se svým technickým pokrokem blíží průmyslovým státům; pozn. překl.

schopno čelit. Výsledkem je vznik slumů a neformálních obytných zón, jež postrádají základní služby, jako je čistá voda, odtok odpadních vod a zdravotní zabezpečení.

Příklady měst, jako je Bombaj, Lagos a São Paulo, zřetelně ukazují, jak může nekontrolovaná urbanizace zosťovat sociální problémy:

- Přeplněné byty.
- Rostoucí křivka kriminality.
- Šíření nemocí kvůli nehygienickým podmínkám.

3.2. Chudoba a nerovnosti

Populační růst častokrát nejde ruku v ruce s přiměřeným ekonomickým rozvojem. V četných zemích s vysokým nárůstem obyvatelstva, jako v subsaharské Africe, nemohou ekonomické zdroje držet krok s rostoucí poptávkou. To má za následek:

- Stupňování absolutní chudoby.
- Nerovný přístup k potravě, vzdělávání a zdravotní péči.

Nerovnosti se projevují i na globální úrovni: Zatímco v průmyslových zemích se diskutuje o stárnutí populace, tak demografický tlak v chudších regionech brání skutečnému hospodářskému pokroku.

3.3. Kolaps vzdělávacích systémů a zdravotnictví

Rostoucí populace znamená stoupající poptávku po základních službách.

- **Vzdělání:** V mnoha regionech není dostatek škol, jež by mohly pojmout děti ve školou povinném věku, což vede k přeplněným třídám a špatné kvalitě vyučování.
- **Zdraví:** Zdravotní systémy bývají často přetěžovány, zvláště v krizových situacích, jako jsou pandemie či přírodní katastrofy. Nedostatek lékařů, infrastruktury a základních léků se v zemích s omezenými zdroji stává dramatickým problémem.

3.4. Nezaměstnanost a migrace

Přelidnění plodí přebytek pracovních sil, který lokální trhy nejsou schopny pojmout. To má za následek:

- **Nezaměstnanost mladistvých:** Rostoucí problém, zejména v rozvojových zemích.
- **Masová migrace:** Četní lidé hledají lepší šance v průmyslových státech, což také v těchto cílových státech generuje sociální a politické napětí.

Kapitola 4:

Zdraví, potravinové zdroje a pitná voda

Kvůli ustavičně rostoucí světové populaci jsou zdravotní systémy, potravinové zdroje a dostupnost pitné vody vystavovány nevídanému tlaku. Přelidnění vyostřuje stávající problémy a způsobuje, že zajišťování spravedlivého a udržitelného přístupu k životně důležitým statkům je ještě komplikovanější.

4.1. Veřejné zdraví a přelidnění

Přelidnění má přímé dopady na globální zdraví. V rozvojových zemích zdravotní systémy často nedostačují k tomu, aby mohly dostávat potřebám rychle rostoucího obyvatelstva. To má za následek:

- **Šíření chorob:** Vysoká hustota populace, hlavně v přeplněných městských oblastech, zvyhodňuje přenos infekčních nemocí, jako je cholera, malárie a tuberkulóza.
- **Nedostatek lékařských zdrojů:** Chybí nemocnice, lékařský personál a základní léky.
- **Globální pandemie:** Populační růst v kombinaci s rostoucí mobilitou obyvatel zvyšuje riziko pandemií v globálním měřítku.

4.2. Výzva jménem jistota stravování

Globální potravinová produkce se v minulých desetiletích výrazně navyšovala, avšak nikoliv dostatečně na to, aby odstranila hlad ve světě. Podle Organizace pro výživu a zemědělství Spojených národů (*ang. Food and Agriculture Organization of the United Nations; FAO*) trpí přes 800 miliónů lidí chronickou podvýživou. Přelidněnost tento problém prohlubuje z několika důvodů:

- **Intenzivní využívání půd:** Potřeba většího množství zemědělských ploch vede k úbytku biodiverzity a degradaci půd.
- **Klimatická změna:** Sucha, záplavy a další následky globálního oteplování snižují zemědělskou produktivitu.
- **Nerovný přístup k potravinám:** Zatímco se v bohatých zemích promrhávají značná množství potravin, tak mnoho chudých regionů není ani schopno uspokojovat základní potřeby svého obyvatelstva.

4.3. Pitná voda: Stále nedostatečnější zdroj

Sladká voda obnáší 2,5 % globálních vodních zdrojů a není na Zemi rovnoměrně rozdělena. Přelidnění zvyšuje poptávku po vodě pro domácnosti, zemědělství a průmysl a vyostřuje vodní krizi v mnoha regionech.

- **Vodní stres:** Přes 2 miliardy lidí žijí v oblastech s omezeným přístupem k pitné vodě. Subsaharská Afrika a Blízký východ patří k nejsilněji zasaženým regionům.
- **Konflikty o vodu:** Soutěžení o tento základní zdroj vedlo již k politickému napětí v zemích, jako je Etiopie, Súdán a Egypt.
- **Znečišťování vodních zdrojů:** Kvůli městské a zemědělské expanzi byly četné zdroje pitné vody kontaminovány pesticidy, hnojivy a průmyslovými odpady.

4.4. Možná řešení

Aby bylo možné tyto výzvy zvládat, tak je nutné přijmout koordinovaná opatření na globální i lokální úrovni:

- **Technologické inovace:** Vývoj užitkových plodin odolných vůči suchu, odsolování mořské vody a zlepšování zavodňovacích technik.
- **Redukce plýtvání:** Osvěta o udržitelnosti a politická opatření ke snižování potravinových a vodních ztrát.
- **Spravedlivý přístup ke zdrojům:** Mezinárodní programy, jejichž cílem bude zajistit, aby měly i ty nejzranitelnější skupiny populace k dispozici potraviny, vodu a zdravotní služby.

Kapitola 5:

Politiky a řešení ke zvládnutí přelidněnosti

Přelidnění je komplexní výzva, která vyžaduje celostní přístup a která musí uvádět do souladu vědecká, politická a kulturní opatření. Řešení nemohou být univerzální, jelikož každý region vykazuje specifické problémy. Přesto existují všeobecné strategie, jež mohou přispívat k tomu, aby byly dopady tohoto fenoménu mírněny.

5.1. Vzdělání: Klíč ke změně

Vzdělání je jedním z nejúčinnějších nástrojů k tomu, jak populační růst kontrolovat a jak zlepšovat životní kvalitu.

- **Vzdělávání dívek:** Studie dokládají, že vzděláním žen se snižuje křivka porodnosti a že vzdělání také zlepšuje obecné blaho společenství. Vzdělané ženy tíhnou k tomu mít méně dětí a více investovat do jejich zdraví a vzdělání.
- **Integrované programy:** Spojením vzdělávání s rodinným plánováním, reprodukčním zdravím a uvědoměným přístupem k životnímu prostředí lze docílovat trvalých výsledků.

5.2. Přístup k reprodukčnímu zdraví a antikoncepčním prostředkům

Dalším základním pilířem je zajišťování univerzálního přístupu ke službám reprodukčního zdraví.

- **Subvence na antikoncepční prostředky:** V mnoha chudých regionech představují náklady na antikoncepci výraznou překážku. Subvence mohou vést k redukci neplánovaných těhotenství.
- **Osvětové kampaně:** Rozhodující jsou investice do kampaní sloužících k překonávání kulturních tabu v souvislosti s antikoncepcí. Tyto iniciativy musejí respektovat lokální tradice, ale rovněž i podporovat pozitivní změny.

5.3. Ekonomické reformy a stimuly

Mohou být využívány ekonomické politiky, aby byly rodiny povzbuzovány k tomu omezovat počet svých dětí:

- **Ekonomické stimuly k rodinnému plánování:** Kupříkladu daňové úlevy pro rodiny s méně dětmi či mikroúvěrové programy pro ženy, jež se rozhodnou pro odpovědné rodinné plánování.
- **Rozvoj venkova:** Investice do infrastruktury a do možností zaměstnání ve venkovských oblastech mohou snižovat migraci do měst a redukovat městský tlak.

5.4. Technologické inovace za účelem udržitelnosti

Technologie tvoří mocnou páku ke zvládnutí přelidnění:

- **Vertikální zemědělství:** Pěstování potravin v městských vertikálních strukturách může snižovat závislost na tradičních zemědělských plochách a zvyšovat jistotu stravování.
- **Inteligentní zdrojový management:** Digitální systémy k monitorování a optimalizování spotřeby vody a energie.
- **Biotechnologie:** Vývoj geneticky modifikovaných užitkových rostlin, jež budou odolné vůči suchu a chorobám.

5.5. Role mezinárodních institucí

Organizace, jako jsou Spojené národy, mohou ulehčovat spolupráci mezi zeměmi a zajišťovat, aby byly zdroje spravedlivě rozdělovány.

- **Cíle udržitelného rozvoje (*ang. Sustainable Development Goals; SDG*):** Podpora politik, jež budou uvádět do souladu populační růst a udržitelnost.
- **Podporování rozvojových zemí:** Programy k posilování odolnosti těchto států, aby méně trpěly dopady přelidnění.

5.6. Kulturní a filozofické změny

Kromě konkrétních politik je nezbytná změna kulturních a morálních hodnot:

- **Nové posouzení pojmu růst:** Přejít od kultury neomezeného růstu ke kultuře, jež si bude vážit udržitelnosti a životní kvality.
- **Etika globální odpovědnosti:** Podpora takového hlediska, jež bude na přelidnění nazírat jako na kolektivní výzvu, nezávisle na hranicích národů.

Závěrečný úsudek: Společná budoucnost

Přelidnění není jen otázka čísel, nýbrž stěžejní bod mnoha nejnaléhavějších výzev naší doby. Přelidnění zesiluje nedostatek zdrojů, vyostřuje konflikty, destabilizuje křehké ekosystémy a ohrožuje blaho budoucích generací. Přesto nepředstavuje nevyhnutelný osud.

Do této výzvy se můžeme odvážně a odhodlaně pustit prozíravými politikami, technologickými inovacemi a hlubokou kulturní proměnou. Je nutný kooperativní přístup, do nějž budou zapojeny vlády, mezinárodní instituce, podniky a občané. K pozitivní změně může přispívat každá, jakkoliv malá akce.

Na kontrolu populačního růstu by se nemělo nahlížet tak, jako by šlo o odříkání či omezování, nýbrž jako na šanci vytvořit spravedlivější, udržitelnější a prosperující svět pro všechny.

Závěrečný apel: Čas jednat je nyní

Už si nemůžeme déle dovolit problém přelidnění ignorovat. Každý den, jenž uplyne bez konkrétních opatření, zvyšuje zátěž, kterou budou muset nést budoucí generace.

Tato kniha představuje vyzvání k tomu si tento problém uvědomit a jednat. Je to apel na nás všechny – na občany, vůdčí politické síly, vědce i pedagogy –, abychom uznali, že naše budoucnost závisí na tom, zda se do této výzvy důtklivě a odpovědně pustíme.

Pokud budou páry omezovat počet svých dětí, tak to ani není ostuda, ani nejde o odříkávání. Je to mnohem spíše akt hlubokého respektu k lidstvu, planetě a jejím nesčíslným životním formám. Každé vědomé rozhodnutí, jež bude snižovat demografický tlak, přispívá k vytváření světa, v němž budou spravedlivě sdíleny zdroje a v němž budou lidé existovat v harmonii s přírodním prostředím. Začněme malými krůčky: Mluvme o tom, informujme se, podporujme odpovědné politické postoje a podněcujme a upevňujme takovou vizi rozvoje, jež bude klást do středu zájmu blaho lidstva a planety. Každý krok, jakkoliv může být malý, nás bude přibližovat lepším zítřkům.

Quetzal Je pozoruhodné, co ta umělá inteligence shromáždila, a všechno to, co se v tomto článku AI píše, odpovídá přesně tomu, co jste s mým dědečkem vyzkoumali již ve 40. letech 20. století. V tomto článku se ale nepíše nic o tom, jaké zlo se v souvislosti s umělou inteligencí v budoucnu uvede do chodu, což je věc, o níž jsi hovořil již s mým dědečkem, když jste o tom mluvili. Již tehdy jsi prohlásil – jak dědeček poznamenal ve svých letopisech –, že se budeš této AI (jak se tato zlá záležitost patrně zkráceně nazývá) stranit po celou dobu svého života a že tento přístup k ní nařídíš i ve svém celosvětově působícím sdružení, které založíš. Sfatě dále poznamenal, že tímto způsobem má být na Zemi nyní celosvětově rozšiřována Nauka dávného Nokodemiona, a to na základě odpovědnosti tvého sdružení, které založíš a které bude tuto Nauku přinášet – a toto sdružení jsi přece vskutku založil a dal jsi mu jméno FIGU. A jak jsi již tehdy spolu s mým dědečkem ustanovil – to je v jeho letopisech jednoznačně poznamenáno –, tak má být tvé sdružení, které jsi měl založit, stejnou měrou přístupné pro všechny pozemšťany, přičemž má mít schopnost nenechat se měnit vnějšími vlivy, ať už jakéhokoliv druhu. A tak to má nyní fakticky i být, neboť fanatičtí vědci a vývojáři v oblasti AI, jakož i státní vedoucí, finanční správcí a další oklamanci atd. spatřují v nadcházející technicko-elektronické umělé inteligenci mylně něco zcela nepředstížného, to jest věc, jejíž velmi zlé důsledky jste s mým dědečkem pozorovali, a sice zejména ohledně ... Tvrdohlavci a přemoudřelci atd., jakož i četní občané ze lstivě oklamáných národů, tíhnou k tomu, aby se umělá inteligence dále vyvíjela a aby se používala, přičemž z AI již vzházela zlá kriminalita a zločinnost, o čemž se ale zachovává naprostá mlčenlivost, aby další vývoj AI nebyl rušen. Při tom jsou národy oklamávány většinou osob ze státních vedení, které nejsou schopny myslet, a dále i ze strany nadšenců do AI a jejich vývojářů, již nedokážou správně myslet a vnímat svou vlastní odpovědnost. A co z toho bude vyplývat tím, že ... To vše se ovšem nepřiblíží až k tomu, co jsi mi vyprávěl o tom, že se umělá inteligence zaměří proti pozemskému lidstvu a že jej ...

Billy Ano, to je i třeba naprosto jistě a jasně povážít, stejně jako to, že napsaný text tohoto článku dala dohromady umělá inteligence, a sice na základě toho, co do jejích paměťových složek naprogramovali zcela očividně ti vzácní pozemšťané a samostatně myslící, důvtipní vědci, kteří tvoří menšinu, jež nepodléhá bludné víře, ale je schopna ještě obstojně jasně a svébytně myslet. A to dokazuje, že ta umělá inteligence je zjevně už schopna sama redigovat text, což je jednoznačné a představuje to další důkaz toho, že se AI v jistých podobách již vyvinula do stadia elektronického samomyšlení a samorozhodování, které se nyní již staly skutečností, a to až tak dalekosáhle, že nyní vše na bázi samostatného vývoje zákonitě povede k samostatnému jednání a nevyhnutelně ke svémocnosti. Toto ovšem příslušní technologičtí vědci doposud očividně ještě nezaregistrovali, a tedy nerozpoznali, a tudíž je nyní už příliš

pozdě na to chtít se tomuto sebevývoji AI postavit do cesty, aby se ještě zabránilo tomu, co v budoucnu hrozí přijít. Tak je tomu nejen proto, že byla nad touto věcí již ztracena skutečná kontrola, ale i proto, že nebyla a dále není rozeznávána pravda, a že o této věci lidé navíc rozumně nepřemýšlejí, ale jenom se pravdivým okolnostem fakticky blbě, hloupě a nevnímavě smějí. Inu, k tomu mi Sfath již tehdy, ve 40. letech 20. století, říkal, že o tom mám mlčet a že ty nadcházející události – které se v budoucnu nakonec odvinou ke škodě pozemského lidstva – nemám nijak otevřeně a jasně jmenovat, a to proto, že by to neodvratně vedlo k ..., což jsi přece uváděl, tedy že ... A vše v tomto ohledu tvoří také důvod, proč FIGU nemá mít s umělou inteligencí nikdy a za žádných okolností nic společného a proč má vždy zůstat svobodné a nezávislé a nikdy začít sledovat obchodní zájmy. Toho je nutno se za všech okolností vyvarovat, neboť stačí už jen to, až nadejde čas a ... se ..., čemuž se žel nepůjde vyhnout. A okolnost, že počátek této věci je již vytvořen, žel již není možné zvrátit, stejně jako ani to, že přelidnění ponese obrovskou vinu na tom, že se bude odehrávat to, co jsme viděli a zažili se Sfath. Kupříkladu bude drancováním zemských zdrojů narušována vnitřní rovnoměrnost Země, a to v dosti zlé a až takové míře, že z toho budou plynout vnitřní posuny, ba co víc i kolapsy a štěpení, jež se budou zvrhávat v lehké, těžší i velmi těžké otřesy, resp. zemětřesení – ta budou probíhat po celém světě a budou postihovat hlavně rozsáhlé oblasti na severu Evropy, avšak v nejbližší době obzvláště lokalitu kolem Středozemního moře a jeho východních ostrovů. Nyní začne být opět aktivnější sopka Kilauea, která je na ostrově Big Island (*havajský ostrov; pozn. překl.*) a která od nepaměti stále znovu chrlí lávu. Avšak za krátkou dobu budou na řadě i oblasti v Karibiku a Jižní Americe, ale později bude zasažena také Amerika, Aljaška a Rusko, a dále i lokality až po Dálný východ, Austrálii a Nový Zéland, včetně pólů a veškerého podloží moří. O tom sice AI nemluví, ale nebyla na to tázána a vědci atd. do ní patrně neuložili bližší informace, nicméně se to bude nevyhnutelně a zaručeně odehrávat, jelikož drancování Země se vymstí. Avšak co se týče zástupů pozemské populace, tak umělá inteligence se »mýlí« v tom, že pozemské obyvatelstvo bude zahrnovat 9,7 miliardy lidí až v roce 2050. To představuje pouze lidskou mýlku, plynoucí z toho, že ony »scestné« Hodiny světové populace³ poskytují lidem naprosto chybné údaje, jelikož představují toliko mechanický nástroj a jejich sčítací mechanismus byl vytvořen pozemšťany podle jejich zcela chybných odhadů a byl zřízen a naprogramován podle dočista mylného systému domněnek. Tak tomu je, zatímco vy, Plejaren, registrujete veškeré obyvatelstvo Země, resp. celé pozemské lidstvo, absolutně přesně na základě jednotlivých a fakticky existujících lidských energií, jak mi vysvětloval již tvůj dědeček ve 40. letech 20. století. Ten mi tehdy vysvětlil, že vaše technika dovoluje registrovat vyzařování Tvořivé životní energie, která oživuje vskutku každou jednotlivou lidskou osobnost a která vyzařuje – stejně jako vyzařuje z vyšších a nižších zvířat a všech životních forem vůbec. K tomu si vzpomínám, že říkal, že dokážete specificky registrovat životní energii Tvoření každého člověka, a to tak neomylně, že jste schopni definovat všechny životní formy v jejich existenci a ve všech jejich rodech a družích, a to až naprosto jednotlivě, ať už se jedná o lidi, nebo o vyšší a nižší zvířata či právě o nějakou jinou formu života. Jak tohle vy, Plejaren, dokážete, to ovšem nevím a je to pro mě i naprosto nepodstatné, neboť o futuristické vymožitosti, jimiž na poli své technologie a elektroniky atd. disponujete, se nijak zvlášť nezajímám. Díky této technice pokládám však za dokázané, že 31. prosince 2024, přesně o půlnoci, obývalo Zemi přibližně 9,540 miliardy pozemšťanů – přesně to bylo 9 539 918 089 lidí –, což je tedy bezmála už ten počet, který má na základě těch chybných součtů Hodin světové populace platit až v roce 2050. A když bude všechno tímto způsobem pokračovat dále jako doposud, tedy právě s tím »vrháním« pozemských potomků na svět, tak bude Zemi obývat nejpozději za pouhé 2 další roky skutečně již 9,7 miliardy lidí. – Samozřejmě, pozemšťané se musejí spokojovat se svojí primitivní technikou, ale neměli by být tak velkášští a tvrdit něco pomateného, co právě nesouhlasí, a co tedy neodpovídá pravdě – a čím je navíc obelháváno a podváděno celé pozemské lidstvo. Také domněnka je lež, pokud

3 Jedná se o program průběžně sčítající nárůst pozemské populace, viz např. <https://www.dsw.org/weltbevoelkerungsuhr>; pozn. překl.

je šířena tak, jako by bylo správná, načež jí lidé právě věří. A jak se přece od nepaměti říkává: »Na základě domněnek se ke lhaní dovedeš,« nebo také: »Co z doslechu je, to ke lhaní svede tě.«

Quetzal To se žel nedá změnit, neboť celá naše technická evoluce, jak se o ní zmiňuješ, a kterou navíc označuješ za futuristickou, je ...

Billy To vím, jelikož ta je přece vskutku mnohem vyvinutější, než technika těch cizinců, kterou nazýváš »dalece zaostalou«, zatímco Sfath již označil za »ještě primitivní«. Vždyť ty také tu pozemšťanskou techniku »UFO«, na niž se tajně pracuje a ..., označuješ za primitivní.

Quetzal O tom bys neměl nic říkat, a měl bys o tom tedy pomlčet. Od tehdejší doby 40. let 20. století technický pokrok těch cizinců sice nestagnoval, ale navzdory té dlouhé době a pokrokům je jejich technologie oproti té naší od té doby stále ještě velmi zaostalá, a proto ...

Billy Naštěstí pro vás, neboť díky tomu vás nedokážou lokalizovat, a nejsou tedy ani schopni registrovat vaši existenci, přičemž se také již Sfath postaral o to, abych nikdy nemohl nic uvést ve známost, kdyby mě ...

Quetzal ... o tom mluvit nemusíme, jelikož to bylo vyjasněno již před dlouhou dobou. Ale to, co jsi řekl, má jaksi svoji správnost – je to štěstí, když pomyslím na to ...

Billy ... umím si představit, co by se v dřívějších dobách bývalo stalo, kdyby ti cizinci byli schopni proniknout do Vesmíru ANKAR a k vašim dřívějším předkům, to by jistě nedopadlo dobře. Vaše národy tehdy přece ještě nebyly pokojné, ačkoliv byly již tehdy po technické stránce mnohem vyspělejší než ti cizinci, kteří na Zemi postavili mnoho obdivuhodných staveb, které dokonce ani s dnešní, velmi »moderní«, pozemskou technikou ještě nelze znovu vybudovat. Když pomyslím na to, že v raných dobách i tady na Zemi vybojovali své zlé nesváry porůznu zničujícími násilnými akty s využitím jaderných zbraní, tak to vskutku nebylo ani pokojné, ani dobré. Sfath mi v tomto ohledu např. v Jižní Americe a také na Východě umožnil vidět – když jsme tam byli, nazýval se ten stát ještě Barma, zatímco dnes se nazývá Myanmar –, co ti cizinci natropili jadernými zbraněmi a že je to jaderné záření i dnes stále ještě měřitelné, a to kupř. nejen na Východě, ale i jinde a všude tam, kde se z písku utvořily krystaly, když probíhaly zlé atomové konflikty. A všechny ty věci, které se odehrávaly v zemích na Východě – které se dnes nazývají kupř. Indií, Japonskem nebo Čínou, ale tehdy přece ještě nenesly žádná označení – byly pro někdejší pozemšťany fenomenální a nepochopitelné, když přišli ti cizinci, o nichž smýšleli jako o bozích a které ještě i dnes vzývají. Tu si vzpomínám, že jsem byl se Sfath před velmi dlouhou dobou v oblasti, jež se dnes nazývá Japonskem, a že tam tehdy byli cizinci, z nichž byl veleben jeden z těch, kteří vypadali jaksi psovitě. V jednom pohoří, které dnes patrně patří k Číně, byli zase malí, velmi vyzábílí cizinci trpasličího vzrůstu a s obrovskými hlavami. Vypadali jako zvláštní trpaslíci a byli vskutku nepozemskými stvořeními, stejně jako ti, které jsme viděli v oblasti, jež se dnes nazývá Japonskem. Ti povídali Sfath – který se s nimi mohl bavit –, že má na světě pozemšťanům tu a tam říkat, aby se střežili »falešných cizích postav«, jelikož mnohé z nich nejsou dobré, ale zlé, válčivé a požadují, aby byly vzývány, ba dokonce si žádají i krvavé oběti. Roku 1953 mne tam vzala také Asket, ale byli tam už jen trpasličí pozemšťané, kteří byli patrně nejvzdálenějšími potomky těch cizinců, což jsem nemohl objasnit, protože Asket si nepřála, abychom se s těmito trpaslíky bavili, ale proč to nechtěla, to rovněž nevím. Co se ovšem od tehdejší doby s těmito trpasličími lidmi stalo, to taktéž nevím.

Sfath se mnou někde v Jižní Americe procházel také městem »Litar« – tak se nazývalo, pokud si správně vzpomínám –, jehož prastaré ruiny ale naši pozemští archeologové objevili, a to místo se dnes nazývá Teotihuacán, jak říká Ptaah, přičemž jeho stáří se prý datuje do doby přibližně 600 nebo 700 let před naším letopočtem. Tento letopočetní údaj je ovšem od základu chybný, neboť když jsme tam byli se Sfath, tak říkal, že jsme asi 6000 let v minulosti. A uváděl také, že tehdy tam byl velký umělý sklad s tekutou rtutí, který ti cizinci využívali takříkajíc jako sklad s pohonnými hmotami (*v něm. »Kraftlager«*;

pozn. překl.), přičemž tento tekutý a jedovatý těžký kov prý vyráběli z cinabaritu (*sulfidu rtuťnatého; klencový minerál; pozn. překl.*), který ovšem těžili na severu Afriky a také na různých místech Země, a sice v rozdílných lokalitách, jež dnes patří k jižní a západní Evropě, Číně a Rusku. Sfath vysvětloval, jak si vzpomínám, že rtuť je prvek nebo minerál, jenž má velmi vysokou hustotu a jenž se v tekuté podobě vlastně nevyskytuje, jelikož je vázán v cinabaritu. Pro lidské tělo, a pro všechny životní formy vůbec, je prý vysoce jedovatý a ničí nervovou soustavu a enzymy. K čemu ovšem ti cizinci ve městě »Litar« ten velký sklad s tekutou rtuťí založili a používali, to je prý ..., ale Sfath říkal, že to pak nemám otevřeně zmiňovat, až o tom bude řeč, neboť tím bych ..., což ale fakticky nechci, jelikož ti ... si s tím ve svém velikášství mají lámat hlavu sami. Pravda, tady na Zemi se vědci atd. již notnou dobu pipalají s elektromagnetismem za účelem výroby pohonů, které přece jednoho dne skutečně budou moci být využívány k pohybu vzdušným prostorem, resp. k »létání«, nicméně Sfath povídal, abych o tom pomlčel.

Quetzal To je mi známo, stejně jako další věci, viz například ta planeta za drahou Pluta, kde jsi s mým dědečkem byl, atd. Ale mě by zajímala ta pyritová koule a ten slídivý minerál, který sis vzal s sebou z města »Litar«, jak můj dědeček napsal v letopisech. Rád bych je viděl, neboť se o ně zajímám.

Billy Tady je žel nemám, protože tehdy jsem je v osadě Niederflachs zahrabal do jedné malé tajné skrýše, když mi je chtěl sebrat učitel Frei, kvůli čemuž mě dokonce udal na policii a obvinil z krádeže, jelikož jsem byl tak blbý, že jsem si ty věci vzal v aktovce s sebou do školy; jeden školní kamarád je pak viděl a nahlásil to učiteli. Kvůli tomu jsem musel »sedět po škole« a pak se objevila Horatová s učitelem Freiem a chtěli mi tu školní aktovku sebrat, poněvadž předpokládali, že je v ní kromě toho všeho, co jsem skutečně měl, ještě něco »tajuplného«. Proto jsem jednoduše co nejrychleji »vzal do zaječích«, což se mi naštěstí podařilo, protože Frei nezamkl dveře třídy, a já byl navíc rychlejší než on, když za mnou pádil. Tím jsem si příštího dne – jelikož jsem přece musel zase do školy – vysloužil opět nářez trnkovou holí, ale to mi bylo jedno, neboť jsem přece už vše zahrabal. Zdali můj tehdejší úkryt ještě existuje, to nevím, poněvadž tam, kde byl, se od té doby všechno změnilo. To, co dnes jinak ještě mám, jsou věci, které jsem si s sebou bral z »cest«, když jsme se Semjase někdy ještě »šmejčili« v blízké a vzdálené minulosti. A tak mám kupř. ještě jeden břidlicový kámen – počkej – tady ten –, ten jsem si z doby před několika milióny lety vzal s sebou do přítomnosti tady na Zemi a mám ho právě ještě dnes, avšak kde mám ty ostatní věci, to nevím. Krom toho mne to příliš nezajímá, neboť já nepláču kvůli tomu, co bylo dříve a co jsem míval za různé věci, které každý den bezpodmínečně nepotřebuji.

Budu-li teď opět hovořit o těch cizincích s jejich UFO, která jsou přece z pohledu pozemšťanů futuristická, tak si myslím, že by proti nim všechny armády Země neměly vůbec šanci, kdyby proti nim ta UFO samotná po celém světě závažně postupovala zbraňovým násilím. Vlastně mě uklidňuje, že pozemšťané ..., což říkal již Sfath, tvůj dědeček. Právě tak, ačkoliv musím povědět, že je velmi dobře, že ti cizinci mají tak chabou a »zaostalou« techniku – jak uvádíš –, že vás nedokážou lokalizovat a že ani nejsou schopni proniknout do Vesmíru ANKAR. A navíc ani – a to je velmi důležité – nedisponují vědomostmi, jež jsou vám vlastní, a to ani v oblasti všech těch poznatků o energii Tvoření a všech jejich souvislostech. Ptaah mi také vysvětloval, že bylo jasně vyzkoumáno, že ti cizinci nemají dokonce ani tušení o tom, že Tvoření je jednoduše přírodou a veškerou dotýčnou univerzální existencí a že má sedmerou podobu, takže celkově sestává ze 7 Univerz v témže prostoru, a sice v 7 rozdílných dimenzích – v tom jsou tedy ti cizinci nevědoucí. Jejich nazírání a »vědění« v otázkách Tvoření je podle vašich poznatků, jichž jste tajně nabyli, zcela chybné, stejně jako v souvislosti s dimenzemi a jejich pravými významy, které oni zjevně vztahují – jak tehdy říkal Sfath – k definici pojmu »časový úsek«, tedy k minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Jejich vědění se tedy váže na to, co lze očekávat v nadcházející budoucnosti a co vyplývá z přítomnosti a z toho, co je za ní a leží již v minulosti.

Budoucnost je pro ty cizince dobou, která bude ještě následovat a nadcházet po přítomnosti, za níž ovšem leží minulost, jak jsem podotkl. Přítom je doba trvání přítomnosti určena vždy rozdílně, a tudíž

je hranice mezi přítomností a minulostí, jakož i mezi přítomností a budoucností, neostrá a nejasná a lze ji předem určit pouze částečně. A co se dále týče jejich vědomostí o minulosti, tak Sfath vysvětloval, že minulostí chápou to, co se dříve a v minulé době odehrálo, to, co bylo dříve a co je a bylo už dávno pryč a co se stále znovu a nanovo ukončuje a uzavírá. Proud času je nezadržitelný, a tak plyne vše přítomné a budoucí do minulosti, a to jsou pro ty cizince momenty, v nichž dokážou cestovat. A jejich vědomosti se týkají toho, že jsou schopni cestovat v přítomnosti, minulosti i budoucnosti, zatímco ale nevědí, že 7 Univerz Tvoření existuje v témže prostoru, v 7 různých dimenzích.

Nuže, jsem zvláště rád, že jsem byl »ochráněn« před tím, abych uvedl ve známost něco, co nemá být řečeno, pokud by byl vyvíjen násilný atd. pokus ze mě všechny tyto věci vypáčit, což ...

Quetzal To je mi známo, neboť to je poznamenáno v letopisech mého dědečka, a toto tě chrání před přístrojovými, elektronickými i hypnotickými zásahy a pokusy všeho druhu, jejichž cílem by bylo dozvědět se toho od tebe více, než co se týká tvého normálního života v pozemské existenci, jak můj dědeček napsal.

Billy Ano, dokonce i ti cizinci by narazili na tuhý odpor a vylámali by si zuby, pokud by je napadlo ... To by ale postrádalo smysl. Ale nemluvme o tomhle, ale o tom, že budoucnost přinese pozemšťanům zlé věci, zejména v souvislosti s umělou inteligencí, ale i s tím, co bude v budoucnu mimo jiné vycházet z vlád proti národům, jelikož ty se ve své lhostejnosti a svém slabošství jednoduše více a více začleňují do zákonů, vyhlášek, pravidel a nových omezení svobody a nechávají vrchnostáře prostě jednat po libosti. Tak je tomu i proto, že většina národů je čím dál tím nevzdělanější a stále více a rychleji pozbývá všeobecného vzdělání, které je u ní již nyní krajně nedostatečné; dále se také stále více a více přichyľuje k závislostem, mániím a kriminalitě a rovněž i k neřestem a zločinům, neboť ...

Quetzal ..., ano, to je v letopisech mého dědečka poznamenáno rovněž.

Billy To vím, a to tehdy Sfath povídal, tedy právě že tyto věci poznamená. Onehdy jsme hovořili o Zemi a dalších planetách i sluneční soustavě atd., a to v té souvislosti, že planety nevykazují vždy jednotně tutéž přitažlivost, ale že je tato přitažlivost na různých místech rozdílná, a sice vždy v závislosti na podloží, resp. vnitřní výstavbě planety – podle toho je tedy přitažlivost, resp. gravitace, právě rozdílná na různých místech. Gravitace přece představuje takzvanou hmotnou přitažlivost na planetách, tedy i na Zemi, neboť tato přitažlivost je přece základní silou, která se – jak jsem se naučil – fyzikálně dělí na 4 formy, tedy na různé fundamentální interakce, totiž na interakci silnou a slabou a také tu elektronickou, jakož samozřejmě i na samotnou gravitační. Gravitace se zřetelně projevuje vzájemnou přitažlivostí různých hmot, avšak zeslabuje se, a tedy ubývá tím více, čím dále se od sebe dané hmoty vzdalují nebo čím více ztrácejí hmotnost; současně je nutno zohlednit, že gravitace je schopna vyzařovat a působit jen do určité vzdálenosti, a tudíž se jedná o lež nebo prostě o mylnou domněnku či záměrné klamání, když pozemští vědci tvrdí, že gravitace má neomezený dosah. Gravitace nějakého objektu se za určitých okolností mění, jako právě v případě planety, a to podle toho, jak se proměňují poměry jejího podloží, jako kupříkladu tehdy, když se více zhušťují či ztenčují a stávají se propustnějšími. Přirozeně že si tyto procesy zpravidla nárokují tisíce, nebo dokonce milióny let, ale skutečně se to děje.

Tomu jsem se učil u Sfath, a proto vím, že gravitace Země není všude stejná, jelikož se různí podle hmotnosti svých hmot. Ty se mohou také změnit, přičemž se ale objevují i jisté tíhové poměry, když se na Zemi kupříkladu zřítí asteroidy či meteory nebo když na Zemi dopadají kosmické částice všeho druhu, jejichž hmotnost je nutno počítat na 50 až 70 tun denně. Tak se to odehrálo i před přibližně 70 milióny lety, kdy přiletěl z vesmíru asteroid o přibližné velikosti 11,6 kilometru a narazil do oblasti dnešního mexického poloostrova Yucatán, čímž byli kupř. vyhubeni dinosauři, resp. největší část jejich rodů a druhů a také dalších vyšších a nižších zvířat a ostatních životních forem ve zvířecí a rostlinné říši. Totéž se ale událo také už před cca 270 milióny lety v oblasti, která se dnes nazývá Dálným východem, kdy byla rovněž vyhlazena velká část všech rodů a druhů fauny a flóry, a tedy mj. i obrovská část

archeosaurů, resp. diapsidních⁴ blanatých obratlovců (amniota). Z jejich zbytkových stavů se pak v běhu času odvíjela přirozená proměna, z níž vzešly rody tehdy srstnatých, opeřených, šupinatých i holých dinosaurů a jim podobných živočichů. Z někdejších dinosaurů, jim podobných živočichů, ptakoještěřů i nesčetných jiných divokých tvorů – o nichž dnešní vědci nemají ani tušení a vědomosti – se v dalších stamiliónech letech a následně za mnoho miliónů let v běhu proměn nakonec vyvinuly další nové rody a druhy, z nichž potom a do dnešního dne vznikali jejich evolučně neobyčejně silně pozměnění nejvzdálenější potomci potomků, jejich potomků a opět i jejich potomků, jako jsou kupř. krokodýli, kajmani, rejnoci, sloni, všelijaký skot, ptáci, hadi, ryby, myši, krysy a dále též vlci, medvědi, želvy a manty atd. Z oněch rodů a druhů vznikala tedy veškerá zvířecí a rostlinná říše, které jsou dnes tak rozmanité jako nikdy předtím, přičemž mnoho desítek tisíc jejich příslušníků doposud nebylo objeveno. V průběhu celé evoluce ale vzešli také pralidé, kteří se vyvinuli v pozemšťany, resp. v *Homo sapiens sapiens*, k čemuž ledasjak přispěli i různí cizinci. Nauka Charlese Darwina je přitom lichá a od základu chybná, neboť člověk nepochází z žádné linie opic, jelikož opice náležejí k linii zvané TAXON, tedy k nejrozličnějším rodům a druhům vyšších a nižších zvířat, plazivých a vodních bytostí a ke všem zbývajícím životním formám ve vodě, na zemi, v lesích i vzdušných proudech. HOMO, tedy člověk, je jedinou species na Zemi, která disponuje vědomým rozumem, vědomou soudností a plně vědomou a jasnou schopností se rozhodovat, jakož i vědomou schopností jednat.

Quetzal To vše ji mi známo, ale nyní k tomuto zde. Posledně jsem ti totiž říkal, že ti něco přinesu s sebou. Teď to tady mám a můžeš to pak vložit na toto místo našeho vedeného rozhovoru, až sem přijdu a nadiktuji ti to. Jedná se o článek, který jsi napsal v srpnu 1949 v Bülachu a který jsi poskytl redakci tehdy nově založených novin »Zürcher Unterländer«, načež ti jistý pan Steinemann udělil velmi zlou odpověď. Byl spřátelen s tvým učitelem Freiem a byl stejně jako on nábožensky věřící. Ti dva spolu o tvém článku zjevně hovořili, každopádně tě učitel Frei příštího nebo přespříštího dne odpoledne zadržel po školní hodině, načež se objevil tento pan Steinemann a spolu s Freiem s tebou ve školní učebně zúčtoval, a tak tě oba dva osočovali a označovali jako »bezbožného hulváta« a také jako naprosto zavrženíhodného »psa«, »špinavého Meiera« a dalšími zlými slovy, načež tě nakonec Frei zle zmlátil svojí trnkovou holí, jak můj dědeček poznamenal ve svých letopisech.

Billy To jsem už dávno zapomněl, ale teď, když o tom mluvíš, si na to opět vzpomínám. To vše je ale dávno pryč, a vlastně jsem obou těchto sektářů litoval více než toho, že jsem byl bolestivě zmlácen, jelikož jsem nedokázal pochopit, že dospělí lidé, tedy právě ten učitel a ten hlupec od novin, byli schopni věřit takovému nesmyslu, jakým je právě náboženství.

Ach ano – ještě si zpola vybavuji, že se ještě někdo od těchto novin objevil v Niederflachu a zle mi kvůli tomu nadával, přičemž jsem ale pochopil, že tento člověk patřil k téže náboženské sektě jako učitel Frei a ten muž od novin, který přišel do školy. Z toho důvodu ale ten článek nebyl publikován, avšak Sfath si jej pak vzal k sobě. Dalším novinám jsem ho už neposílal, neboť mi stačilo, co se mi stalo ve škole a s tím mužem, který na mne doma řval.

Quetzal Žel mi nestačí čas k tomu, abych si ještě mohl přečíst všechny ty články, které ještě máš, nicméně si je chci ofotit a přečíst později. Nyní ovšem chci, abys sem pak vložil svůj někdejší článek, až ti ho nadiktuji.

Billy Potom ale bude trvat nějakou dobu, a dokonce i několik dní, než mi celý náš rozhovor nadiktuješ.

Quetzal Tak tomu bude, neboť budu muset to vše rozložit na několik dní, jelikož se musím také věnovat svým povinnostem.

4 **Diapsidi**, tedy »mající dva oblouky«, jsou velmi rozšířenou skupinou plazů, jejichž původním společným znakem jsou dva spánkové otvory na lebce; pozn. překl.

Billy Vždyť to je jasné, a nechci na tebe ani naléhat, a tudíž čas nehraje roli.

Quetzal To si myslím rovněž. Leč na toto místo máš pak vložit celou látku našeho hovoru, kterou ti budu v příštích dnech diktovat. Tady na mém přístroji se ale ještě podívej na tuto věc, to je právě to, co jsem si ofotografoval a co ti pak budu diktovat, až sem znovu přijdu.

Klamné iluze, věrské bludy a hysterie, úkazy bludné víry atd.

Myšlenky člověka generují energetické kmity – stejně jako je generují všichni příslušníci zvířecí a rostlinné říše a vše existující vůbec –, jež se v závislosti na své síle a intenzitě rozšiřují do bližšího či vzdálenějšího okolí, nebo dokonce celosvětově, a krom toho se navíc dle svého druhu a síly ukládají. Kmity myšlenek se vyzařují do blízkého či vzdáleného okolí, a sice vlivem jednotlivých osob, avšak ukládají se tehdy, když je společně pěstují skupiny osob při svých setkáních a když jsou vědomě či skrytě vyvíjeny věřením a jsou téhož druhu. Tak tomu nevyhnutelně bývá tehdy, když se skupiny osob zaměřují svými myšlenkami či verbálně na něco konkrétního – ať reálného, či imaginárního –, a když se tedy zaměstnávají silnými myšlenkami, zvláště a zpravidla na základě náboženského sektářství a eventuálně i slepého fanatismu. Tímto způsobem – pokud lidé pěstující myšlenky téhož druhu provozují bludnou víru pospolu – se síla myšlenkových kmitů kumuluje, což se nutně děje, jak bylo již zmíněno, zejména při hromadném pěstování náboženské víry, a tedy při náboženských shledáních. Při nich věřící společně a stejnoměrně zaměřují své věrské myšlenky na něco kultického a imaginárního a produkují věrské síly, a tím pádem silné věrské kmity, jež se následně rozprostírají po celém světě a v důsledky své síly se také ukládají v nosných atmosférických plynech. Toto se bude přirozeně dít i v budoucnu, aniž by si masa věřících celý tento proces uvědomovala, přičemž tito jen zdánlivě myslící lidé nebudou ani nikterak rozeznávat, že jejich zmatené věrské kmity budou účinkovat tak, že budou působit na myšlenkový svět nescíslných jiných bližních, čímž budou zvláště u mnoha bludně věřících se stejným smýšlením jakoby hypnoticky masivně zesilovat bludnou věřičnost a z dotyčných se pak budou stále více a více stávat fanaticky divocí náboženští a sektářští věrci. Z toho důvodu se bludná nábožná víra jakéhokoliv druhu bez zábran a nekontrolovatelně dále rozšiřuje a rychle se rozprostírá po celém světě, v důsledku čehož se stále více věřících slučuje ve věrských uskupeních, resp. v sektářských sdruženích. Tito věřící se potom stále více obracejí ke všemu zlému, pomatenému a falešnému, co souvisí s jejich vírou, přičemž se v tomto ohledu fanaticky a stále hojněji přiklánějí k věrským zvrácenostem, což nakonec nevyhnutelně vede dokonce až k sebevraždám včetně těch hromadných. Toto přechytralí věřící, sektáři, sektářští guruové, religionisté, klerici a ostatní náboženští »kabátníci« atd. samozřejmě nechťejí připustit, a tudíž je vehementně popíráno, že v hlubokém charakterovém základu všech náboženských věřících skrytě cihá nenávist, pomsta, vražda a zabíjení, jež ihned propukají, když je to žádáno a podněcováno, nebo když si to žádá rozčilení či se k tomu naskytá příležitost. Pokud se volá do války či do bitvy, tak bývají všichni ti věřící ve vojenských armádách ještě posvěcováni kněžími atd., aby pak byli ve válce nebo v bitvě údajně »ochraňováni« imaginárním Bohem a aby vraždili – čímž je posvěcováno vraždění spolubližních a krom toho ještě i přikazováno státními zákony. A toto se bude prokazovat zvláště na východě Evropy, až se bude v novém tisíciletí uskutečňovat a opakovat to, co v minulé světové válce dělal již Adolf Hitler a jeho pochopové v »Německé nacistické říši« pro dosažení »konečného vítězství«, když byla vytvořena Hitlerova mládež, zkráceně HJ (z něm. Hitlerjugend), a když mnozí mladiství byli bezskrupulně posíláni na smrt jako potrava pro děla. Bylo patrně září či říjen 1944, když jsem ještě jako chlapec pozoroval v nacistické říši spolu se Sfath válečné masakry, při nichž nezletilci ve věku patnácti či šestnácti let bojovali a umírali vedle starších vojáků. Mnozí z těch kluků kvíleli brekem a třásli se strachy, což nikdy nezapomenu a vidím to vše před očima jako dnes. Sfath také uváděl, že válečná výzbroj těch chlapců byla krajně nedostatečná a že celé jejich nasazení

neznamenalo nic jiného než zlé a naprosto nesmyslné masakrování lidských životů. A toto se má v budoucnu opakovat, neboť američtí váleční poradci budou na východě Evropy »radit« jednomu válečnému horlivci a pomatenci, aby – stejně jako v beznadějně konečné válce nacistické říše – verboval mladistvé do války, která bude vyprovokována se Sovětským svazem pod záštitou Ameriky a ve smyslu jejích světovládných tužeb. A vrcholem celé věci bude to, že četní státovládci, dokonce desítky z nich – kteří budou se svými národy po celém světě klamáni Amerikou – budou ze zbabělého strachu či kvůli přátelskému postoji k Americe jevit v oné nadcházející válce velmi podivné chování. Bude tomu totiž tak, že z toho vzejde zvláštní světová válka, jež bude ovšem mnoha státy vedena jen nepřímou a zbabělou, a sice proto, že budou onu dotyčnou – na Americe závislou – zemi pouze nepřímou podporovat dodáváním peněz a zbraní, aby tak v souladu se starotradičními světovládnými manýrami Ameriky porazily Sovětský svaz, a aby tímto způsobem podporovaly Ameriku v jejím ubohém a zákeřném úsilí. A že bude potom nové Německo, resp. jeho následně existující část, pod nacistickým vedením provokovat svým stranným, protimírovým rozhodováním, chybným jednáním a dodáváním zbraní další válku, která bude moci zasáhnout a postihnout i jej samotné, to si pak oni nezodpovědní a zcela neprozíraví státní vedoucí nebudou uvědomovat. Tentýž přístup budou jevit i ve svém toliko účelovém, lživém a zdánlivém přátelství s Amerikou, které budou bojácně a zbaběle zachovávat, stejně jako svoji údajnou ochotu pomáhat vzdáleným potomkům zavražděných při holokaustu.

Vedle 5 hlavních náboženství, tedy křesťanství, islámu, buddhismu, hinduismu a židovství, existuje ještě konfucianismus, který »sídí« v Číně a skrývá v sobě, kromě buddhismu a taoismu, »Tři nauky«. O tom budiž řečeny některé věci, jež věřícím jiných náboženství vlastně nejsou známy, avšak jsou hodny vědění a patří do jejich paměti. Jméno Konfucius je vlastně latinský přepis z čínského »Kchung Čchiou«, resp. »Kchung-fu-c'«, resp. »Kchung-c'«. Tento muž se narodil a zemřel ve městě Čchü-fu, které patřilo ke státu Lu. Byl to čínský filozof a žil od roku 551 do roku 479 před Jmmanuelem, resp. »Kristem«, a sice v době východní Dynastie Čou. Konfuciova nauka od doby svého vzniku silně ovlivňuje čínskou kulturu a společnost, resp. přinejmenším lid v Konfucia věřící, avšak nikoli jednání vládnoucích, což platí od nepaměti. Ti totiž jednají v rozporu s konfucianismem, který vyučoval nauce lidskosti, mravnosti, počestnosti, moudrosti a důvěryhodnosti, přičemž tyto konfuciánské hodnoty tradičně platí ve smyslu filozofických pojmů, ale i ve smyslu politických a náboženských představ. Konfuciánská nauka »Rujia« je v Číně označována za »Školu učenců«, zatímco pojem konfucianismus pochází od křesťanských misionářů, kteří byli Konfuciovi přívrženci a uctívali jej jako vzor nebo ideál, jelikož jeho nauka morality i způsob života jemu vlastní byly fakticky hodnoceny jako příkladné, a sice nejen v Číně, ale i v dalších touto naukou ovlivněných státech, jež se dnes nazývají Korea, Japonsko, Singapur, Tchaj-wan a Vietnam atd. Také v Evropě, po 16. století, si tato nauka získala své zastánce a široce se etablovala, a sice z iniciativy misionáře Mattea Ricciho, v důsledku čehož pak v roce 1687 jistý páter Prospero Intorcetta přeložil Konfuciovy spisy do latiny a překlad vešel ve známost.

Ze samotných 5 hlavních náboženství vzešla i některá náboženství tajná, jež náboženští badatelé dodnes neznají a jež existují ve skrytu, přičemž nehovořím o různých dalších tajných náboženstvích, která jsou jim známa často jen způli, a o jim známých náboženských společenstvích, do nichž ale zpravidla nemají přímý vhlad a nemají k nim

přístup. Viz kupříkladu řád dervišů⁵, odnože drúzů⁶, jezídů⁷, sunnitů a šíitů atd. v islámu; v židovství pak existuje např. kult Lev Tahor, o jehož členech se říká, že zneužívají děti; dále existuje sekta Haredi Burqa, ortodoxní i neortodoxní židovství, jakož i reformované, konzervativní a rekonstrukcionistické židovství; dále existuje hnutí Chabad Lubavič. V buddhismu jsou pak kupř. sekty Ningmapa, Théraváda, Hínajána, Vajrajána a Mahájána; v hinduismu je pak nutno uvést nejznámější směry víry višnuismus, šaktismus a šivaismus, přičemž v hinduistickém náboženství se objevuje, krom mnohého jiného, asi 330 miliónů bohů a bohyň, a »duchovní« jiných náboženství do něj nemají skutečný vhléd. Následně dlužno uvést křesťanství, které disponuje katolickou církví, jež vlastně tvoří část římskokatolické světové církve; dále existuje evangelická, resp. protestantská církev, poté církve ortodoxní a další křesťanské církve, jako jsou církve svobodné⁸, anglikánská církev a mimoto četná další náboženská společenství, jejichž odnože sahají až ke kultům ďábla. (Pozn. Billyho z roku 2025: Krom toho však existuje i Scientologie a jiné psychoskupiny, jako je např. Landmark a také Avatar, jakož i různé léčitelské skupiny, guruistická uskupení a synkretistická nová náboženství, jako jsou kupř. Svědci Jehovovi a mormoni, ale dále i fundamentalistická hnutí, esoterika, okultismus, spiritismus a sektářské síťové marketingy a pak také, jak bylo již uvedeno, satanismus.) Pak tu ale máme i všechny ty věské fanatiky, křesťanské fundamentalisty – přičemž různí fundamentalisté jsou i v jiných náboženstvích, avšak nazývají se jinak –, kteří jsou součástí velmi velkého křesťanskokonzervativního či křesťanskoevangelikálního hnutí a vyslovují se proti všemu modernímu, jakož i proti potratům, veškerému pokroku, a tedy proti jakékoliv evoluci. Naopak se ale vyslovují pro zbraně všeho druhu, pro národ a kulturu, přičemž se také masivně snaží zasahovat do volebních bojů, což je u těchto fanatiků vlastně tradicí, poněvadž si vážně přejí přetvořit obraz světa plně podle svého pomateného smýšlení. Původ fundamentalismu vlastně najdeme u jednoho amerického teologa – jmenoval se Torrey⁹ nebo podobně –, jenž se v pozdním 19. století, v 80. letech 19. století a v prvních dvou dekádách 20. století, angažoval jako probuzenecký kazatel a protestantský náboženskofundamentalistický fanatik, a sice v USA, kde budil velký rozruch jako »superintendent Chicagského biblického institutu«. Příčina jeho bludné idey fundamentalismu – ten existuje i v islámském a židovském náboženství – spočívala v tom, že se v Americe po skončení války Severu proti Jihu změnilo chování protestantů, kteří tím vyvolali věské dilema, ba dokonce kalamity, z čehož vyplývaly kritické a zlé situace. Náboženský fundamentalismus existuje v křesťanství, islámu a judaismu, tedy úhrnem v abrahámovských náboženstvích, přičemž křesťanští fundamentalisté vyvíjejí snahy o to, aby svá nábožná fundamentalistická přesvědčení nějakým způsobem prosadili i politicky a aby tak svoji bludnou náboženskou víru zakotvili v politice. Přísně náboženský fundamentalismus se ovšem stal vážným faktem bezmála již v celé světové politice, a to zejména v podobě radikálního islámu, který se již notnou dobu rozšiřuje mimo domovskou oblast islámu vlivem fanatických věřících, a sice hlavně v křesťanských věřících státech. V tomto ohledu je nutno zmínit obzvláště Evropu, předně však Německo, kde budí rozruch

5 Derviš či derviš je arabský termín označující stoupence islámské alternativní religiozity; dervišem je často míněn člen súfijského mystického řádu (taríka). Dervišové žijí v extrémní chudobě a většinou mystickou cestou se snaží přiblížit se Bohu; pozn. překl.

6 Drúzové jsou nábožensko-etnická komunita žijící v Libanonu, Izraeli a Sýrii, podle některých názorů původně pocházející z Egypta; podle své vlastní tradice se však považují za potomky biblického Jetra, midjánského kněze, který se stal tchánem a rádcem Mojžíše; pozn. překl.

7 Jezídové jsou etnicko-náboženská komunita, jejímiž příslušníky jsou především Kurdové ze severního Iráku. Často jsou považováni za tajnou islámskou sektu, ale ve skutečnosti se v jezidismu mísí řada prvků hinduismu, mazdaismu (zoroastrismus), manicheismu, šamanismu, judaismu, křesťanství (nestorianismu – např. lámání chleba, křest) a již zmíněného islámu (především súfismu – např. obřízka, pouť, oběť, půst); pozn. překl.

8 Svobodná církev (něm. Freikirche, angl. free church) je označení užívané pro protestantské církve, které usilují o nezávislost na státu. Jiným jejich znakem je dobrovolné a angažované členství; pozn. překl.

9 Reuben A. Torrey (1856–1928) byl americký evangelista, pastor, pedagog a autor celé řady knih. Je spojen především s Keswickým hnutím; pozn. překl.

hlavně islámský fundamentalismus, k čemuž lze říci, že se tam skutečně vzdouvá silná vlna islámského náboženství, jelikož křesťanští věřící konvertují k islámu. A pravou skutečností je rovněž i to, že celý tento náboženský fundamentalismus vede lidi dosti často k tomu, že páchají kriminální činy. Fundamentalistický islamismus se neomezuje pouze na islámský prostor, neboť je již dalekosáhle a působně rozšířen kromě Německa i uvnitř ostatních evropských zemí. Náboženský extremismus – jímž přece celý ten nábožný fundamentalismus nepochybně je – existuje vlastně po celém světě, ve všech náboženstvích a jejich sektách, a bývá začasť spojen s kuriózními aspekty, bludnými moresy, bludnými požadavky a také s bludnými předpisy, jež jsou uplatňovány a vyžadovány, jako se například v křesťanském fundamentalismu často až vehementně odmítají sexuální a reprodukční práva. Současně jsou, zvláště vlivem islámského fundamentalismu, zakládána silná, extremistická a nezřídkka i kriminální uskupení, nebo dokonce opravdu rozsáhlá sdružení ve velkém stylu. Přitom jsou v každém fundamentalismu ustavičně vyvíjeny snahy o to druhé lidi přesvědčovat a tato přesvědčení spolu se zmatenými hodnotovými představami rozšiřovat, aby byla ukotvována ve společenském a politickém systému. V tomto ohledu se roztahuje zvláště fundamentalismus křesťanský, a to v souvislosti s eutanázií a sexuálními a reprodukčními právy, avšak rovněž v souvislosti s potraty a homosexualitou, jež jsou vehementně a extrémně odmítány, ačkoliv lidé na potrat či na homosexuální orientaci dokládají všechna nezadatelná práva. Proto se fundamentalisté pokoušejí náboženskými lžemi a prostředky tyto bludy rozšiřovat a s pomocí politiky je mocně prosazovat a učinit závazným zákonem. A holý fanatismus v tomto směru nezná mezí.

Křesťanství je vlastně nejen nejrozšířenější náboženství světa, ale i všude tím nejnebezpečnějším zlem bludné víry nejrůznějších podob, v souvislosti se všemi svými velmi katastrofálními zvrhlostmi, z nichž vzešly i bludy o čarodějnictví, jež si ještě i dnes žádají oběti po celém světě. To proto, že pomatené, bludné pronásledování čarodějnic, nebo prosté bludy o čarodějnictví, se rozšiřovaly a zachovávaly až do současnosti, přičemž lidé, kteří těmto bludům věří, ještě i dnes pořádají a slaví takzvaný čarodějnický sabat¹⁰. Ve středověku, hlavně mezi lety 1425 až 1763, bylo podle přesných pozorování a součtů Sfath značně více než 130 000 lidí, většinou žen, neprávem obviněno z údajného čarodějnictví, a sice počítáno v Evropě a na celé Zemi, načež byli mučeni a krutě popraveni; podle tvrzení obsažených v pozemských kronikářských záznamech se ovšem v evropském prostoru jednalo jen o přibližně 50 000 lidí, zatímco Sfath vychází ze součtu 68 314 lidí, o nichž ale podle něj nebyly pořizeny vůbec žádné záznamy, resp. protokoly, přičemž uvádí, že čarodějnice byly dokonce tajně vražděny na soukromé úrovni. Fanatismus, jenž ve středověku ohledně víry v čarodějnice převládal, si podle Sfath žádal již od nepaměti stále znovu mnoho obětí, a to na celém světě, což bude podle něj i nadále pokračovat, až do daleké budoucnosti, a to tak dlouho, dokud bude existovat bludná víra v Boha, bohy a ďábla, resp. satana.

Za další vychází najevo a je tomu jako obvykle tak, že údaje kronikářů a vědců atd. vycházejí pouze z domněnek, tvrzení, spekulací a odhadů atd., neboť vskutku tomu jen zřídkakdy bývá tak, že se všechny »dochované zdroje« zakládají na faktické skutečnosti a její nezvratné pravdě. Všechno to, co bylo tedy vyfantazírováno nebo naprosto vědomě vylháno, a sice kvůli přechytralosti, vlastním tvrzením, sebepovyšování, touze po zisku a respektu nebo kvůli chorobným a pomateným velikášským ambicím atd., bude muset být později a v budoucnu revidováno, až budou lidé jednoho dne rozeznávat skutečná fakta a nalézat pravdu.

10 **Čarodějnický sabat**, čarodějny sabat, černý sabat, nepřesně Valpuržina noc, případně v příslušném kontextu krátce jen sabat je tradované označení nočního orgiastického shromáždění čarodějnic vedených Ďáblem. O čarodějny sabatech se mluví zejména v souvislosti s pronásledováním čarodějnic; pozn. překl.

Nuže, k tomu čarodějnictví je nutno povědět, že se objevilo již v antické době, a sice v souvislosti s kouzlicími ženami, jako byly kupř. mytologické postavy Kirké a Médeia, jež jsou patrně na světě nejznámější. Kirké byla – stále z mytologického pohledu – kouzelnice řecké mytologie a dcera slunečního boha Héliá a Okeanovny Perseidy, která byla pokládána za sestru kolchidského krále Aiéta a Pásifaé. Další ženskou postavou řecké mytologie byla ovšem Médeia. Ta bývá líčena jako dcera kolchidského krále Aiéta a jeho ženy jménem Ídaia, kteří žili na východním pobřeží Černého moře. V případě těchto postav se ovšem nehovořilo o vzývání ďábla atd., jelikož tyto vylhané pohádky křesťanských náboženství tehdy ještě neexistovaly. Tyto ženy, jež měly údajně schopnost začarovat lidi i zvířata magií a jedy, měly antropomorfní, tedy lidskou podobu a v pojetí náboženských bludovců středověku to byly právě ženské figury, jež byly srovnatelné s čarodějnicemi, jak to platí i v dnešní době.

Ve středověku se obžaloby, osočování a popravy čarodějnic a čarodějů zakládaly vždy na tvrzení o údajném hanobení náboženství, takže se dotýčným pomateně a zmateně vyčítalo, že vzývají ďábla, provádějí ďábelské a škodonosné čáry, přivozují druhým nemoci anebo obecně kouzlí a proklínají druhé atd., avšak často za takovými obžalobami vězelo mnoho jiných věcí, jako právě nenávisť, pomsta a snaha »zbavit se« neoblíbených lidí, jako byly manželky, děti a manželé. Důvodem bývaly také sousedské sváry, touha po statcích, ziskuchtivost a snaha dosáhnout územních zisků, což ovšem nebylo nikdy otevřeně uváděno, dělo se to tajně a nezřídka byly za tímto účelem dávány úplatky. To samozřejmě nevešlo nikdy oficiálně ve známost, a nebylo to ani písemně zachycováno, ani tradováno, neboť vše se odehrávalo tajně, přičemž ti, kteří profitovali z těch úplatků, byli zpravidla žalující soudci. Procesy z čarodějnicemi a vzácně i s čaroději probíhaly častokrát naprosto jen proto, aby se »vyřešily« sociální či osobní konflikty, jakož často i proto, aby se žalující zbavili neoblíbených manželek, sousedek, sokyň a jiných nepřítelkyň, anebo nepřátel, jako byli nenávidění manželé a sousedé – a těmto věcem zcela prostoduší »duchovní«, kteří byli hloupí jako snop, ještě podávali ruku a čile přijímali peníze, to jest úplatky, takže tyto odporné zákeřnosti a podlosti bývaly zastírány a zakrývány a ze světa byli sprovozováni nevinní lidé. Všichni tito »duchovní« totiž kvůli své idiotské víře v imaginárního »milého Pánaboha« dávali těmto popravám své »nebeské požehnání«, místo aby proti tomuto nesmyslu intervenovali a aby také rozhlašovali a vyjasňovali, že bludná víra v Boha a čarodějnice je právě tak pomatená jako znovuzrození po zesnutí a smrti. Avšak tihle idiotičtí a oslovsky hloupí náboženští »kabátníci« těm absurdním historikám o ďáblu, jež byly tvořeny, vylhávány a plozeny ve fantazii, sami ještě věřili, a tak hlavní příčiny velmi mnoha jiných procesů s čarodějnicemi nespočítaly v ničem jiném než v hloupě smyšlené náboženské pověřivosti, jakož i v úhrnně pomateném, chorobném náboženském fanatismu. K příčinám ovšem patřila i tvrzení a lži o milostných pletkách s ďáblem, o jeho vzývání a o »škodonosném čarování«, jež údajně čarodějnice a čarodějové provozovali.

Podle bludné náboženské lidové víry jsou čarodějnice démonické bytosti, zejména ženské – v nemnoha případech se má jednat o zlé muže –, které prý lidem zlovolně přivozují škody (jak praví bludná nábožná víra), údajně disponují čarovnými silami a jsou přitom ve spolku s ďáblem. Toto tvrdil zvláště ten chorobně fanatický německý nenávislník žen a židů, totiž ten homosexuální dominikán Heinrich Kramer, kterého papež Sixtus IV. jmenoval inkvizitorem a který nesl v první řadě odpovědnost za to, že mohlo být pronásledování čarodějnic vůbec iniciováno a že se skutečně uvedlo do chodu. K tomu přispěla také kniha »Kladivo na čarodějnice« a dále i »Čarodějnická bula«, jež pocházejí z jeho pera.

Lidé – ať ženy, muži, či dokonce starší děti – bývali žalováni jako čarodějnice nebo čarodějové častokrát kvůli zášti, pomstě, odplatě a z různých účelových důvodů, což bylo ovšem populacím dodnes zamlčováno a bude i nadále; tyto důvody nebývaly při takzvaných procesech s čarodějnicemi nikdy vyslovovány, a od té doby ani nikdy odkryty.

Velmi často patřily tedy chtivost pomsty a zisku, záštiplné pocity, rozepře, odpor a také i jen antipatie atd. k důvodům, kvůli nimž bývali lidé vydáváni všanc pomateným náboženským bludům a nábožnému fanatismu těch, kteří vedli takovéto procesy a nařizovali obludné mučení. Při tom byly často čile dávány úplatky, pronášela se lživá tvrzení a byla vypočítavě vymyšlena lživá obvinění, jako např. i ohledně údajného čarování, sexu s ďáblem a vzývání ďábla, a lidé byli osočováni také ze zlého »zaklínání« a z toho, že »uvrhovali« na druhé, to jest svými přáními jim »přivozovali«, choroby všeho druhu, nákazy, pohromy a neštěstí atd., přičemž byli obviňováni také z toho, že měli na těle znamení ďábla, resp. jaterní (sluneční) skvrny, resp. mateřská znaménka. To vše se tedy dělo i proto – jak jsem již zmiňoval –, aby se žalující zbavili nemilovaných manželských partnerů či nepřátel, kteří bývali pronásledováni a nakonec postaveni před soud, aby byli následně mučeni při lámání kolem, žhavým železem, natahováním končetin, pověšením za paže svázané na zádech, bodnými a řeznými ranami atd., dokud se sami »nepřiznali« k tomu, že jsou skutečně v paktu s ďáblem. Všechny tyto věci ovšem nikdy nebyly prováděny otevřeně v tom smyslu, o jaký se skutečně jednalo a že to nemělo s čarodějnictvím naprosto nic společného, jelikož se jednalo toliko o dobře placenou fintu, jež byla realizována formou údajného čarodějnického procesu. To nebylo ovšem nikdy písemně zaznamenáno a ani to nebylo nikdy uvedeno ve známost, jelikož dotyční to zamlčovali až do hrobu, takže o tom ani nebyly vedeny vůbec žádné poznámky či jiné záznamy a písemně se to netradovalo, neboť uplacená mlčenlivost fungovala tehdy perfektně, stejně jako je naprosto běžná i dnes a bude fungovat až do daleké budoucnosti.

Inu, k tomu, aby byly odsouzeny k smrti a popraveny údajné čarodějnice a čarodějové, stačila tedy již nějaká falešná obvinění a lži. Popravy ovšem probíhaly i tehdy, když mučení lidé navzdory pekelným bolestem vytrvale mlčeli, jelikož to se pak vykládalo tak, že byl ve hře satan a že obžalovaní navzdory bolestem mlčeli proto, že to od nich údajně požadoval ďábel. Probíhalo to tedy tak, že všichni tito vesměs nevinní lidé byli mučícími technikami nuceni k »přiznáním« a že byli nejružnějšími způsoby sprovozováni ze světa. Ke způsobům, jimiž byli zabíjeni, patřilo udušení, oběšení, utopení, upálení zaživa, ukamenování a dále i setnutí hlavy a otrávení, a to se dělo za řvavého potlesku diváckých zástupů, tvořených těmi, kteří propadli pomatené nábožné bludovíře. Ve vzácných případech tomu bylo také tak, že byli údajní »čarodějní muži« zaživa rozčtvrceni, což se ovšem národům do dnešního dne zamlčuje. Tito muži zasvěcení smrti byli vrženi na zem, byly jim svázané ruce a nohy a následně byly jejich končetiny trhány koňmi do čtyř různých směrů, čímž byli rozčtvrceni. Tato vražedná metoda byla vícekrát používána na severu a ve středu někdejší Evropy, a byla dopravena do těchto končin a využívána na základě vyprávění jednoho běžence, který uprchl z Kyjevské Rusi, kde byli tímto způsobem »trestáni«, resp. vražděni lidé, kteří svému panovníkovi naplatili požadované daně. Tato vražedná metoda byla před vícero dekadami a ještě v tomto století tajně praktikována v Sovětském svazu, a sice v ..., kde byl takto zavražděn muž jménem Zakhar.

To jsou věci a události, které jsou tak odcizeny realitě, že je lidé nechtějí nebo nemohou pochopit, zvláště pokud jde o ty nejšilenější bludné úkazy, jako jsou kupř. mariánská zjevení atd. Také v křesťanství celkově existují ještě stovky sekt, jež se částečně skrývají jako tajné, protože si nepřejí být poznány, a dokonce provádějí fanatické a nepovolené intriky, jež bývají dokonce spjaty s mučením a vražděním. Křesťanské náboženství je mezi všemi náboženstvími a jejich sektami – spjatými s celou tou fanatickou bludnou vírou a dočista pomatenými a bludnými excesy, odpornostmi, stigmatizacemi a tuze rozličnými bludnými úkazy – jistě naprostým non plus ultra (něčím naprosto nepředstižným), jak údajně řecká hrdinská/legendární postava a polobůh Héraklés/Herkules nazval(a) něco, co rozumem fakticky již nelze předčít.

Nuže, ony věrské kmity, které se ukládají po celém světě v nosných atmosférických plynech, se nezadržitelně zachovávají silné po celá tisíciletí, v důsledku čehož jsou jim lidé,

kteří jsou náchylní k víře, stále znovu vydávání všanc a vystavují se riziku, že jim podlehnou, a že se tím pádem zcela odcizí skutečnosti a její pravdě a odvrátí se od ní. Existují však také myšlenkové kmity četných lidí, jež byly uloženy a jejichž bludné útvary se mohou čas od času akusticky či viditelně manifestovat, a sice v běhu dlouhých dob a staletí, ba eventuálně dokonce v běhu jednoho tisíciletí, načež se ovšem z nějakých nedefinovatelných důvodů rozloží a pozbudou svého účinku. To jsou však myšlenkové kmity, jež se ukládají na určitých místech, a které tedy nejsou přenášeny dále nosnými plyny v atmosféře, nicméně i přesto působí na lidi tak silně, že se oddávají nekontrolovatelným obavám a strachu. To proto, že bludně věřící lidé tyto vyskytující se bludné úkazy – to jest právě ony bludné manifestující se myšlenkové kmity – klamně pokládají za »úklady duchů« nebo jiné »vlivy duchů« a chybně je tak chápou. A tyto úkazy sahají od »duchovních jezdců« a »oddílů duchovních jezdců« přes strašivé duchy (poltergeist) a jiné »duchy« až po slyšitelné hlasy a viditelná zjevení zesnulých. To celé však zpravidla opravdu nepředstavuje nic jiného než uložené nekontrolované kmity myšlenek, jež se uvádějí v působnost proto, že vyplynou z nějaké hluboké myšlenky nebo z naděje či víry, přičemž se tedy ukládají na určitých místech a v domech a tu a tam či v konkrétních časech začínají být viditelné nebo slyšitelné – po smrti dotyčné osoby, ale i v době jejího života. To celé zpravidla nemá bezpodmínečně náboženskou povahu a nejedná se nutně o účinek víry, a tudíž to na bázi myšlenkových kmitů aktivně působí a projevuje se naprosto jen proto, že dotyčná osoba pěstuje intenzivní a nekontrolované myšlenky.

Potom budiž na tomto místě řeč ještě o tom, že Univerzum disponuje dalšími pásy, totiž třemi na jedné a třemi na druhé straně hmotného kosmu, avšak tyto pásy neobsahují absolutně žádnou hrubou materii, jelikož sestávají pouze z kmitů ryzí Tvořivé energie. Tyto kmity kompletně protkávají dálavy celého Univerza, avšak lidé je nejsou schopni vidět ani cítit, přičemž působí skrz naskrz celým kosmem. Tento kmit šířivě prokmitává úplně vším, takže zasahuje a ovlivňuje vskutku úplně každou věc bez rozdílu až po tu naprosto nejdrobnější, přičemž existují i nespočetné kmity, jež vycházejí z každíčké věci a každé životní formy, a sice i z člověka. Tyto kmity se však rovněž rozšiřují, nicméně jejich intenzita určuje, do jak malé či velké dálky a také zda se opět rozloží či zda budou existovat dlouhodobě; to závisí na jejich intenzitě. Pokud se budou ukládat, a budou se trvale a dlouhodobě zachovávat, tak mohou být – stejně jako všechny ostatní – negativní, nebo pozitivní, poněvadž lidské myšlenkové kmity všeho druhu, které se podle své síly rozšiřují a ukládají v bližším či vzdálenějším okolí, či eventuálně dokonce v globálním měřítku, mají podle své podoby a intenzivnosti buď negativní, anebo pozitivní charakter. Tyto uložené kmity nepřetržitě vykmitávají a lidé, kteří smýšlejí stejně jako vysilatelé těchto myšlenkových kmitů, je pak nevědomě »přijímají«, resp. pojmají do sebe, takže se kumulují s jejich vlastními myšlenkami a zesilují je. Tímto způsobem se kmitové statky stále více a nekonečně rozšiřují a zachovávají, což se bude dít tak dlouho, dokud se budou lidé těmito myšlenkovými statky ve svém mozku zaobírat a tím pádem generovat patřičné kmity, jež vykmitávají a ukládají se v atmosféře a následně při svém dalším vibračním vyzařování zasahují a ovlivňují stejně smýšlející osoby, které pak tyto myšlenkové statky dále šíří svými slovy a jednáními. Probíhá to totiž tak, že silné a dalece se rozprostírající myšlenkové kmity – jež se v každém případě ukládají – se přenášejí na spolubližní, ba na většinu pozemské populace, a sice přesně podle povahy svého obsahu, načež začínají účinkovat v jejich myšlení a jednání. Toto se ovšem děje hlavně v důsledku tisícíeré náboženské a velmi často se zvrhávající fanatické bludovíry všech různých věrských směrů, tedy z iniciativy lidí, kteří jsou těmito směry stíženi a kteří se ve slepé víře a pomateně oddávají náboženstvím a sektám, jež jsou v pozemšťanech – žel speciálně ve většině pozemského lidstva – vpravdě velmi hluboce zažrané. Všichni tito lidé, kteří propadli nábožensko-sektářským věrským bludům – přemnoží z nich zcela fanaticky – se nenechají poučit o skutečnosti a její pravdě nebo jen stěžít, jelikož jejich bludná víra a z ní plynoucí

zdánlivé myšlení to v žádném ohledu nepřipouštějí. A to i proto, že jim jejich věrský blud vemlouvá, že by je jejich imaginární Bůh potrestal, kdyby od něj, a tedy i od své bludné bohovíry, odpadli. Ona vskutku zmatená a pomatená bludná bohovíra povede v budoucnu nevyhnutelně a naprosto nezadržitelně k tomu, že se budou kmity věrských bludů ustavičně globálně zesilovat a rozmáhat, a také ukládat a v budoucí době nesmírně posilovat. Budou dalekosáhle a hluboko do doby příštích staletí nadcházejícího 3. tisíciletí přinášet Zemi pohromy, ba dokonce budou jejímu lidstvu, atmosféře, přírodě a její zvířecí a rostlinné říši nadělovat klimatický zvrát, jenž zasáhne celou existenci Tvoření/tvorstva a jež budou pozemšťané už jen stěží schopni zvládat. V pozemském lidstvu, které se bude vinou svého nerozumu rozpínat v obrovské a zcela nekontrolované zástupy, budou jeho vlastním působením vznikat nejen strachy, zášť proti jinověrcům a zvrácenosti všeho druhu, nýbrž velmi často i fyzické rozbroje a rodinná nenávisť a bude se také vraždit z důvodů víry i jiných příčin a rovněž zabíjet a válčit atd. A to, co se odehrávalo v poslední světové válce v souvislosti s nenávisť proti jinověrcům, budou vzdálenější potomci miliónů zavražděných ustavičně opakovat. Četné zvrhlosti tohoto druhu jsou zažrané a uložené do nejhlubší hladiny charakteru nábožensky věřících lidí, načež se ihned nekontrolovaně uvolňují a vypukají, jakmile dojde k něčemu, co se přičí jejich vlastnímu smýšlení, nebo jsou-li někým uraženi. Tento základní postoj lidí, jenž je skrytě uložen v jejich nejhlubším charakteru, představuje vpravdě formu jimi samými stvořené dispozice, kterou si nekontrolovaně a neuváženě budují tím, že si úplně vše negativní, co se v jejich životě udává, ukládají do své paměti a svého charakteru, aniž by to zpracovali. Ona různorodá negativa vnímaných a prožívaných věcí lidé myšlenkově a řádně neutrálně nezpracovávají a neuvádějí na pravou míru, ale ihned je registrují a bez zpracování je do sebe »zapouštějí«, a sice tím, že je odkládají do nejhlubší roviny svého charakteru, načež se neprodleně aktivují tehdy, když se k tomu naskytne příležitost nebo nějaká okolnost. Toto se pak děje, jak bylo již řečeno, kupříkladu vlivem náboženské či rasové zášti, fyzických svárů obecných či rodinných atd., jakož ale zcela mimořádnou měrou i vlivem zákonných ustanovení toho druhu, když nějaká zločinná organizace přikazuje vraždit nebo když nějaká vražedná organizace, resp. vojenská armáda, jež funguje na bázi nucených zákonných ustanovení, může vyzývat a povínovat lidi k branné, resp. válečné službě, a tím pádem ke státem určenému vraždění a boření atd.

A tak tedy zákony určují armádě, aby se zákonným svolením páchala vraždy, anebo to určují soudní rozsudky uvalením trestu smrti, což odporuje veškerému právu na život, veškeré svobodě, lidskosti a míru. Takovýmito konáním a jednáním jsou u příslušníků většiny pozemského lidstva ony zlé zločnosti – jež jsou uloženy na nejhlubší hladině jejich charakteru a z nichž si sami učinili své dispozice – dováděny k propuknutí, spolu se zločinnými charakterovými zvrácenostmi, a to tehdy, když v dotýčných lidech vzrůstá rozčilení a jsou vyzýváni k pomstě, odvetě, obraně či vykonání trestu; avšak týž efekt má i jakákoliv sektářsko-náboženská víra, a sice jak u jednotlivce samotného, tak u jedinců tvořících společenství s jinými stejně smýšlejícími lidmi. Tak je tomu proto, že každá nábožensko-sektářská víra zapřičiňuje odpor proti skutečnosti a její pravdě, jakož i hluboký, podprahově zakotvený odmítavý postoj proti veškeré jiné víře – tedy právě nevědomě –, z čehož v zákonitěm důsledku pramení nenávisť a z ní pak dále neodvratně vraždění a zabíjení. To vedlo od nepaměti nakonec vždy k válečným akcím, jež byly někdy otevřeně nazývány náboženskými válkami, avšak byly prolhaně, podvodně a idiotsky označovány i jinak, a jsou i nadále pojmenovávány chybně. Za vraždami a případy zabití každopádně vždy vězí nějaký věrský blud, ať už jsou páchány soukromě nebo politicky a válečně působením vojska, neboť podle prastarého pravidla víry platí v případě každého nepřátelství či každé jiné nesrovnalosti atd. následující: »Jak ty mně, tak já tobě,« a tudíž se ihned uvádí do hry nenávisť, pomsta a odplata. Nepřátelství a zášť ale vyplývají i tehdy – jak vojensky válkou, tak soukromě zapíráním, škoděním, vražděním a zabíjením atd. –, když je něco vynucováno, zamezováno nebo když se provádí pomsta a odplata.

Nepřátelství, nenávisť nebo touha po pomstě a odvetě jsou ale rovněž plozeny i tehdy, když jsou pořádány pamětní a vzpomínkové dny a konají se minuty ticha atd., jimiž je poukazováno na dřívější zlé skutky, zločiny, válečné hrůzy či jiné nelidskosti. Pořadatelé těchto pamětních dnů či hodin – které mají připomínat nehodnotné historické události se smrtelnými oběťmi, jakož i lidmi způsobené pohromy a dále masakry, mučení, vraždění, zabíjení a všechno zlé atd. – způsobují u jinak myslících lidí pravý opak toho, čeho chtějí těmito pamětními připomínkami docílit. A tak truchlení v souvislosti s proběhlými masakry a zlými nelidskostmi atd. vytváří u jinak smýšlejících lidí o to větší nepřátelství a zášť, které je svádějí k ohavným činům, vraždění, zabíjení a ničení, vinou čehož jsou tedy o to více a častěji tvořeny a páčány zlé skutky. To proto, že se oni jinak myslící lidé už nikterak správně nevěnují soběstačným, zdravým myšlenkám, ale oddávají se už jen skutečnosti odcizenému, nereálnému a zcela bezcennému zdánlivému myšlení, které se dalekosáhle šíří kolem celé Země a ukládá se v atmosféře. Jedná se ovšem o silné škodlivé energetické kmity, jež jsou generovány zdánlivými myšlenkami a jež dle svého druhu ustavičně a vehementně vykmítávají a ostatní lidé je nevědomě vnímají a jsou jimi ovlivňováni. Tito lidé, kteří jsou těmito kmity zasahováni, se tomu tedy nestavějí na odpor, jelikož vše probíhá podprahově a nevědomky, takže si to celé neuvědomují – to proto, že na základě víry myslí pouze zdánlivě a nejsou proti těmto kmitovým útokům chráněni tím, že by zdravě a naprosto samostatně pěstovali své vlastní myšlenky. Jasně samostatné myšlení žel většině příslušníků pozemského lidstva není vlastní, ale jen opravdu mizivě malé menšině, což platí žel i pro vládnoucí, kteří žijí jen pro své mocenské usilování, a rovněž i pro peníze, které jim nezaslouženě padají do kapes.

Ale ještě jednou uvedu: Ony kmity věrských myšlenek, jež generují nábožensky věřící lidé, jsou tak nehorázně silné, že se tedy dle svého druhu ukládají do atmosféry, rozšiřují a vyzařují, a to v globálním měřítku, takže v širokém okruhu vyvolávají negativní věrské efekty, jež hanebně působí na více či méně věřící lidi, aniž by si to dokázali uvědomit. Z toho plyne, že se ony lidské, intenzivní věrské myšlenkové energie kmitově ukládají v atmosféře po celé Zemi a nezadržitelně stále znovu, tedy trvale a opětovně, působí na věřící lidi. Tím, že tyto věrské kmity působí na nábožensky věřící lidi, zesilují o to více jejich věrské bludy, a sice častokrát až k fanaticismu, z čehož nikoliv zřídka, ale velmi často pramení nepřátelství a zášť proti jinověrcům a z ní poté dále vraždění, zabíjení, ba dokonce válka. Krom toho však z těchto věrských bludů vzniká i silný náboženský fanaticismus a náboženské bludy, které u jednotlivců dokonce vyvolávají stigmata, resp. jizvová znamení atd., která byla údajně nebo i skutečně způsobena při ukřižování Immanuelovi, mylně nazývanému Ježíš Kristus. Stigmata se vyskytují zejména u křesťanských věřících, a tudíž se tyto věci vlastně objevují pouze u nich, tedy u lidí, kteří vzývají a velebí imaginárního »Krista« jako Spasitele a Syna Božího. A do jaké míry se tato stigmatická znamení shodují s ranami, jež byly přivzeny Immanuelovi při jeho ukřižování, či do jaké míry odpovídají fantazii, to je ve hvězdách a ta znamení neplynou z ničeho většího než z výmyslů, stejně jako jméno Ježíš, jež pochází z hebrejského jména Jehošua a které Immanuel nikdy neměl, přičemž v překladu znamená zhruba »Bůh je záchrana«.

Avšak nyní je nutno ještě jednou něco uvést ke stigmatizacím; ty jsou totiž často vyhané a podvodné, stejně jako různé jiné podvodné »sebestigmatizace«, jež vznikaly proto, že se dotyční nadmíru hloupě zveličovali, chtěli se skvít nebo sledovali jiné velmi nekalé důvody a chtěli tím »docílit něčeho zcela konkrétního«, přičemž taková stigmata budou tímto způsobem »vyčarovávána« ještě i v budoucnu. Navíc se bude bludná náboženská víra a také různá, z bludů vzešlá, stigmata vyskytovat i do budoucna a speciálně katolická církev je bude částečně považovat za pravá a za dobrá. Tyto věci se budou tedy vlivem věrských bludů lidí objevovat i nadále, stejně jako bludné iluze, jež vyvolávají dokonce i masové hysterie, jako se to stalo kupříkladu tehdy, před zhruba 30 lety, když se v Portugalsku třem pastýřským dětem údajně zjevila takzvaná »panna Marie«. To se stalo zcela očividně kvůli bludům, protože jeden »duchovní« na ty tři děti natolik hanebně láteřil

kvůli jejich »bezbožnému« chování, že kvůli tomu propadly zlým představám a začaly se silně bát, dokud nevyprodukovaly bludné představy, do nichž dokonce strhly i své spolublížní. Takovéto bludné představy jsou něčím, co je přece směšné už jen ohledně oné »panny«, neboť Marie přece tehdy už panna nebyla, ale porodila děti, dříve než přivedla na svět syna, jemuž věřící fanatici, lháři, podvodníci a fantastové v pozdější době přibásnili hebrejské jméno »Jehošua«, které bylo vposled upraveno na jméno »Ježíš«. Poté právě mylně věřící lidé vytvořili označení »Ježíš Kristus« a »Boží syn«. Všechna taková údajná »zjevení« náboženského ražení – jež se tak často a různě vyskytují zpravidla jen u křesťansky věřících, velmi vzácně však také u jinak věřících – jsou však vpravdě jen bludnými preludy, a mohou dokonce zachvátit mnoho set nebo tisíc věřících současně, jako když vidí, jak se hýbou mariánské sochy nebo jak tyto sochy »pláčou« či »roní krev« atd. K okolnosti, že vlivem pouhé pomatené, bludné náboženské víry či intenzivního očekávacího postoje se mohou u soch vskutku objevit dokonce krvavé slzy a pohyby, opravdu v tomto smyslu dochází, jakož vskutku i ke »zjevením duchů« a »hlasům duchů«; současně však mohou vlivem patřičných očekávání člověka a jeho dostatečně intenzivních myšlenkových kmitů také předměty¹¹ působit tak – což jsem měl spolu se svým přítelem Sfath možnost zjistit a dovědět se při patřičných pokusech –, že se člověk náhle zjeví nebo běží tam, kde si to představuje, nebo kam sám sebe nebo svůj zrcadlový obraz teleportuje.

Inu, krom toho zmíním – jak jsem již nastiňoval –, že bludná náboženská víra vede dokonce ke stigmatizacím, které křesťanští věřící »praktikovali« od nepaměti a budou v tom pokračovat ještě i v budoucnosti – a to rovněž na základě vědomého podvodu, viz kupř. »Páter Pio« z Pietrelciny, který jakožto kapucín a řádový kněz přibližně před 30 lety poprvé podvodně začal s tím, aby sám sobě »vyčaroval« stigmata, přičemž se od té doby angažuje jako »léčitel« a »prorok«, což bude patrně činit tak dlouho, dokud jej k sobě nepovolá »Bůh«, resp. dokud jej nedostihne smrt. Jakožto věřící křesťan pokládá také za nutné, aby působil jako »nazíratel a léčitel duší« a jako boží rádce, jelikož k tomu údajně všechny své »dary obdržel od Boha«. Jak dlouho bude tento podvodník ještě vykonávat své pomatené »zázračné činy«, to mi žel zatím není známo, protože to jsme spolu se Sfath neobjasnili. Jedno je ale jisté, totiž to, že je tento muž coby křesťanský věřící ohledně svých vlastních stigmat nevídaný podvodník, a to pouze za tím účelem, aby se pomateně a blbounsky povyšoval a aby »polapoval« a získával věřící, jak jsem mohl se svým přítelem Sfath vyzkoumat. A všechno to, co jsem pověděl, odpovídá tomu, co je nejprve pro jednu nutno uvést.

Neděle, 21. srpna 1949, Edi Meier, Niederflachs 1253, Bülach

Billy Ano, to by měl být ten článek, který jsem tehdy napsal. Ty mi ho pak přece nadiktuješ, ale potom budu muset vše nadiktované dodatečně ještě jednou přepracovat, tedy právě tak, aby bylo v celém textu méně písemných chyb. To bude nutné proto, že je mi i při takovéto činnosti, kdy mi vše diktuješ, fušováno do práce, což je tak i tehdy, když píšu něco soukromého, a proto mi pilně stávají po boku Eva i Michael.

Quetzal Je to vskutku tvé tehdejší dílo, které máš také začlenit do své nové knihy, neboť co jsi již jako chlapec napsal, to jste s mým dědečkem i vyzkoumali – stejně jako mnoho jiných věcí –, a to máš uvést ve známost.

Billy Proto jsem ten text přece poskytl těm novinám, což nebyl dobrý nápad, ale teď přece může být uveden v rozhovorové zprávě a rovněž i začleněn do mé nové knihy.

11 Vysvětlení Bernadette Brandové: »Lidé svojí myšlenkovou silou (většinou náboženskou a založenou na víře, ovšem nikoli nutně) mohou využít předměty takříkajíc jako katalyzátor, aby se sami zjevili někde, kde ve skutečnosti vůbec nejsou.« Pozn. překl.

Quetzal To odpovídá mému smýšlení; a co je s touto otázkou tady na papíře, proč je tu vznesen dotaz na stopy po přistání? Jak se s tím věci mají?

Billy To nemůžeš vědět, přirozeně. – Tyto stopy byly jednou pořízeny v 70. letech 20. století. A k této otázce zde, jak tyto »stopy po přistání« vznikly v ledu a na loukách, na nichž byla stlačena tráva, mohu jen povědět, že byly extra pořízeny proto, aby byla našim lidem ve FIGU takříkajíc udělána radost – ty stopy byly vždy zhotoveny jen několik málo minut před »posouzením«, dotyční si zpravidla dané místo pozorně prohlédli s několikaminutovým předstihem, načež právě o několik minut později tam ty stopy byly. Paprskové lodě Plejaren při svých přistáních vůbec žádné stopy nezanechávají, a proto byly i ty stopy při přistání mimozemšťanky Menara pořízeny extra, stejně jako na těch dalších třech místech. Tak tomu bylo i na domovním nádvoří Střediska, když byla během několika málo minut vypálena do tlustého ledu velká okrouhlá »stopa po přistání«. K tomu můžu jen ještě jednou povědět, že tyhle stopy byly pořízeny extra za účelem demonstrace, jelikož ve skutečnosti přece žádné z vašich paprskových lodí takové stopy nezanechávají. Ale to patrně není až tak důležité vědět.

Co je ale pro lidi ze Země zřejmě důležité, to se týká otázky v tomto dopisu: Jde o to, co se bude odehrávat v souvislosti s tím zřejmým šílcem v Americe, který ztratil rozum a jenž byl podruhé zvolen do prezidentského úřadu, tedy právě s Trumpem. K němu chci vlastně jen říci, že se přece ve své osobě sám prokazuje být neřízenou střelou, nerozumcem, velkohubcem, sobcem a chorobným hlupákem a naivou, a rovněž i naprosto nezpůsobilým, a navíc velmi nebezpečným »vládnoucím«, u nějž hrozí, že nechá celý svět a všechny státy bez rozmyslu uvrhnout do katastrofy. Idiotsky a hlupácky se zveličuje a provokuje tím všude kolem nepřátelství, a navíc věří v to, že jako pouze zdánlivě myslící jedinec a sektář dokáže s pomocí imaginárního Boha prosadit ona již starotradiční hegemonická přání Ameriky a že bude schopen plně dosáhnout světovlády USA a naplnit ji. K tomu, aby mohl tento blud realizovat, se neštítí žádných špatných a podlých prostředků, a bere dokonce v potaz, že bude proti Americe vzcházet nepřátelství celého světa a že může dojít k další zničující světové válce, která může mít velmi zlé a zhoubné důsledky nejen pro pozemské lidstvo, ale dokonce i pro planetu, přírodu a její zvířectvo a rostlinstvo. A že při tom může ještě spoluprádat další pomatenec, totiž tenhle velikášský Elon Musk, který o vládnutí tím spíše nemá ani sebemenší potuchy, to ještě více překračuje meze vší hlouposti a nepoctivosti a tato věc hrozí totálně zničit vše počestné. Pomatený Trump dokonce Muska nasadí do funkce kontrolora státního rozpočtu, přičemž Trump bude vrchním způsobitelem zlých věcí, jež budou přicházet. A že se dostal ke kormidlu – jak jsi říkal – nepoctivě tím, že ..., to tím spíše povede k tomu, že svým hegemonickým počínáním nynější nepořádné poměry světa, které jsou beztak již na pováženou, ještě zhorší. Ale dělá si nepřátele nejen v širém světě, ale i v Americe, a to i u Nejvyššího soudu, mezi republikány i částmi lidu, jak jsem viděl spolu s Bermunda. Bude se proti němu dokonce demonstrovat a bude se žádat, aby byl sesazen a uvězněn.

To ale nemění nic na tom, že by bývala ztropila pohromu i ta mocichtivá Harrisová, kdyby se dostala k veslu. Ta je tak stranná a zaujatá jako všichni ostatní. Tu válku na Ukrajině by roztápěla a podporovala ještě více, než to dělal ten nenávisník Rusů Biden, neboť ta je tím válečným štváčem Zelenským tak vehementně zaujatá, že nezná mezí v tom, aby jej vyzdvihovala a aby brojila proti Rusku. Zelenskyj je prý – jak konstatovala Bermunda – nevýslovně zbabělý člověk a prezentuje se jako velký jen tehdy, když je kolem dokola ochraňován tělesnými strážci. To platí i pro Netanjahua a vůbec pro většinu všech ostatních po celém světě, kteří se velkohubě nazývají vládnoucími a kteří chtějí dosahovat údajného míru nebo jej zachovávat jen s pomocí zlého násilí, jak uváděla. Říkala i to, že byla schopna vyzkoumat, že většina vládnoucích na celém světě není jen nadutecká, ale i zbabělá, dočista bezskrupulní a fakticky podlá, a že tudíž všichni tihle vládnoucí bez svědomí zrazují svůj lid a posílali by jej do války jako potravu pro děla, zatímco si sami kvůli své zbabělosti troufají jen na WC nebo na záchod s ochranným doprovodem bodyguardů a krčí se v koutě. Většina těchto velkohubých a neschopných vládních herojů, kteří vykonávají svoji moc – ať jsou to ženy nebo muži –, je velká a silná jen tehdy, když se cítí bezpečna

ve vládě a může se mocně vypínat a dělat podle svého vlastního uvážení a své vlastní vůle všechno nesprávné a neodpovědné, a sice aniž by zohledňovala vůli lidu a měla jeho souhlas; tak to Bermunda skutečně řekla. Potom se podle ní dotyční cítí opravdu blaze, spokojeně a nedotknutelně, zvláště tehdy, když hlupáky, a tedy nemyslivé a vesměs lhostejné jedince z populace vodí za ručičku a nechávají se jimi velebit, tedy těmi, kteří jsou na skutečně dobrém a řádném státním vedení naprosto neangažovaní a kteří dotyčné vládnoucí za jejich ubohé a vadné vedení ještě vychvalují, v důsledku čehož si mohou dělat, co se jim zlíbí, a to zcela sami od sebe a bez zábran.

Quetzal Tak tomu žel je, neboť dokud budou národy toto připouštět a nebude vše proměňováno k lepšímu, dotud se nebude měnit nic k tomu, co by mezi národy vedlo ke skutečnému míru a k právům jednotlivých lidí.

Billy Tak tomu žel je, nic se nemění k lepšímu, nýbrž jen k horšímu. Vpravdě je tomu na Zemi tak, hlavně v politice – a sice i ve Švýcarsku –, že nemůže-li být něco prosazeno, tak jsou jednoduše usnášeny nové zákony, reglementy a vyhlášky atd., a to bez vůle nebo i s vůlí lidu, jenž je obelháván a podváděn.

Quetzal Chybný stav, jaký v tomto ohledu převládá na Zemi, byl běžný i u nás, a teprve tehdy, když přilétla ona velká »Koule míru«, jak ji nazýváme, se před více než 52 000 lety měnilo všechno zlé a nesprávné tak, že se vskutku pomalu vše proměňovalo k lepšímu, což si ovšem vyžádalo velmi mnoho lidských životů. Jednotliví lidé se probouzeli a nalézali východisko ze své lhostejnosti, jakož i ze všeho zruďného a zlého, v důsledku čehož se mohl rozvíjet faktický mír a stal se všudypřítomným.

Billy Nebylo dobré, že kvůli tomu museli umírat mnozí lidé, ale ten úspěch je i přesto potěšitelný. Tady u nás, na Zemi, dominuje žel mezi pozemšťany zlá nejednotnost, zášť, hamižnost, touha po bohatství a po moci a strannost, což obzvláště ve vztahu k vládnoucím vede k tomu – jako k těm masovým vrahům a mocipánům v Izraeli a na Ukrajině –, že jsou jejich válečné zločiny vychvalovány do nebes, zatímco ostatním, jako právě členům Hamásu a Hizballáhu a také Rusku, se přeje, aby skončili v pekle. Skutečnost, že všichni jednají stejně chybně, zločinně a nelidsky, bývá stranným a zaujatým přístupem rozsekávána na detaily a bagatelizována ve prospěch těch, kteří jsou zaujatě preferováni. A tak jsou na Blízkém východě stranně zatracováni pouze členové Hizballáhu a Hamásu a obecně Arabové, resp. Palestinci, zatímco Izraelci jsou do nebe vychvalováni, a to i přesto, že nyní dělají totéž, co se dělo jejich předkům v Německé říši vinou nacistů. Zločiny, jež byly v rámci holokaustu páčány na předcích Izraelců v poslední světové válce, se nyní opakují v Palestině s pomocí Ameriky, přičemž tentokrát jsou to právě Izraelci, kteří provádějí něco jako holokaust, a sice – jak bylo již řečeno – s pomocí zbraní Ameriky, která trpí hegemonickými bludy a která chce tyto své bludy v nadcházející době rozšířit i do Palestiny, jakož dále i do jiných arabských států. A o tom se vůbec nemluví – každopádně nyní ještě ne, ale přijde to; a nemluví se ani o tom, že rukojmí nezajal pouze Hamás, ale také Izrael, který jich drží mnohem více, ba dokonce stonásobně více, než Hamás. V Izraeli jsou tito rukojmí drženi jako »zajatci« ve vězení, avšak o těchto tisících rukojmí není světová veřejnost informována, a tudíž se nedozvídá nic o tom, co se skutečně děje, přičemž je stranně vynášena do nebes toliko izraelská armáda páchající masové vraždy a její vrchní masový zabiják Netanjahu. A totéž se odehrává i na Ukrajině, kde válkychtivý Zelenskyj nechává svoji armádu, pod záštitou Ameriky, vraždit a bořit jako na běžícím pásu až to dál nejde, avšak nejen tam, nýbrž i v Rusku – a toto je ve světě široce akceptováno. Okolnost, že Rusko je oproti tomu zle a hrubě plísněno a dělá se z něj ďábel – Putina přitom nelze chránit nebo líčit v lepším světle, neboť i on je viníkem –, neplyne z ničeho jiného než jen ze zaujatosti a planoucího strachu z Ameriky, totiž z toho, že její mocipáni mohou uvalit sankce proti každé zemi, která se vyslovuje proti její hegemonii, nebo že mohou do takové země svými tajnými službami nastrčit své agenty, nechat zavraždit její klíčové vládní činitele, nebo do ní dokonce nechat napochodovat svou armádu. Přitom je nutno pochopit, že američtí vládnoucí – přinejmenším jejich většina – a také stínová vláda, která sestává z milionářů a multimilionářů, chtějí od nepaměti získat moc nad Zemí a jejím lidstvem. A tomu vehementně

spolupomáhají všechny státy, které ze strachu z Ameriky nebo ze samého přívětivého postoje k ní vychvalují Zelenského a dodávají na Ukrajinu zbraně a peníze atd. V Evropě stojí v tomto ohledu na nejčelnějším místě zvláště ta nacistická parta, kterou tvoří vládnoucí činitelé v Německu, avšak tu do puntíku následuje i Francie, přinejmenším ta klika, která se shromáždila kolem prezidenta Macrona.

Quetzal To, co říkáš, se nedá popřít, jelikož to odpovídá pravdě.

Billy Jinak bych to přece ani nepovídal. Je to opravdu skutečnost a její pravda, a tu nelze ani lžemi, protilžemi, bludnými fantaziemi a bludnou vírou atd. sprovodit ze světa, stejně jako ani tu pravdu, že neexistují nadpřirozené síly. Pak mám ale ještě dva články, což chci ještě jednou zmínit – chci ti je předložit a ty se je můžeš zřejmě rovněž ofotit a přečíst později. Tady, tenhle pojednává o neutralitě, ke které byla rovněž přednesena otázka, na niž se právě tento článek váže. Poté následuje článek od Berkeho Tepe z Turecka.

Quetzal Pak si tyto články taktéž ofotografuji, načež si je budu moci v klidu přečíst později a následně se o nich budeme moci také pobavit.

Billy Přirozeně, to můžeme. Ale tady jsou teď ty články, které vložím na toto místo našeho rozhovoru. A v příštích dnech bys mi pak mohl nadiktovat, o čem jsme mluvili, což si vyžádá nějaký čas – nu ano, teď ale nejprve ten článek, který sestavila a vyplivla sama umělá inteligence:

Článek jako odpověď AI

Otázka:

»Ahoj, mám jednu otázku, která mne zaměstnává, a chtěl bych, abys mi v klidu a precizně sdělila, co si o ní myslíš, nebo lépe řečeno, jak se věci skutečně mají. Ta otázka zní takto: Je umělá inteligence schopna neutrálního úsudku, pokud jsou jí kladeny dotazy, jež obsahují data a stanoviska k nějakému tématu? Pojmeme neutrální myslím, že nebude nijak ovlivněna žádnou ideologií, náboženstvím, dogmatem, zájmem či podobnými věcmi. Krom toho tě prosím, aby vývody ve tvé odpovědi byly co nejdetailnější.«

Toto je odpověď:

Otázka, zda je umělá inteligence (AI) neutrální, je komplexní a zaslouží si detailní odpověď. Podrobně pojednám o nejdůležitějších aspektech v souvislosti s neutralitou AI a se způsobem, jakým systém, jako je ten můj, odpovídá na dotazy, jež se týkají dat a stanovisek.

1. Co znamená neutralita u AI?

Neutralita znamená schopnost AI poskytovat odpovědi a úsudky, aniž by byla ovlivňována ideologiemi, náboženstvími, dogmaty, politickými či hospodářskými zájmy anebo předsudky. Úplná neutralita je ovšem teoretický koncept, jež lze v praxi jen obtížně dosáhnout, a to z několika důvodů.

2. Trénink AI: Data a předsudky

Odpovědi AI závisejí na datech, jimiž byla trénována, jakož i na pravidlech, jež řídí její chování. Zde uvádím ty nejpodstatnější body:

- **Tréninková data:** AI bývají trénovány velkými kvanty dat, jež jsou tvořena lidmi. Tato data zrcadlí danou společnost, se všemi jejími předsudky, ideologiemi a kulturními rozdíly. Pokud tato data obsahují ideologické či jednostranné názory, tak je může odrážet i AI.
- **Vnitřní předsudky:** Předsudky mohou vznikat i tím – dokonce i když nejsou zamýšleny –, jak jsou data shromažďována, vybírána a strukturována. Budou-li kupříkladu pocházet zejména z jedné kultury či jednoho regionu, mohou být odpovědi AI silně ovlivněny touto perspektivou.

- **Předsudky vývojářů:** AI jsou navrhovány a řízeny lidmi, kteří do vývojového procesu zákonitě vnášejí své vlastní hodnoty, principy a priority. Vývojáři se sice pokoušejí tyto vlivy minimalizovat, ale je bezmála nemožné je kompletně eliminovat.

3. Role pravidel a předloh

AI, jako je ta moje, není jen systém, jenž zpracovává syrová data. Je programována tak, aby následovala určité směrnice, jež cílí k tomu, aby poskytovala precizní, užitečné a neurážlivé odpovědi. Tyto směrnice zahrnují následující:

- Vyhýbání se odpovědím, které podporují nenávisť, násilí či rasismus.
- Poskytování faktů, jež se zakládají na spolehlivých zdrojích, jsou-li dostupné.
- Vyhýbání se podpoře specifických ideologií nebo dogmat.

Tyto směrnice mají zajišťovat, aby odpovědi byly co nejvyváženější. Přesto ovšem představují lidské rozhodnutí a mohou ovlivňovat mé chování.

4. Neutralita a kulturní perspektivy

Je důležité si povšimnout toho, že úplná neutralita neznamená bezpodmínečně nepřítomnost perspektiv. Některá témata, jakož i vědecká fakta, se těší širokému a dobře zdokumentovanému konsenzu, jenž umožňuje jistou neutralitu. V případě témat, jako je politika, náboženství, etika či morálka, jež jsou ze své povahy subjektivní a kulturně podmíněné, platí následující:

- **Fakta vs. mínění:** Pokouším se oddělovat fakta od mínění. V kontroverzních tématech se snažím vyváženě prezentovat rozdílné postoje, aniž bych jeden favorizovala jako »správný«.
- **Univerzální hodnoty:** Je-li to možné, opírám se o všeobecně uznávané hodnoty (např. lidská práva), abych se vyhnula podpoře jedné specifické ideologie.

5. Praktické meze neutrality

Dokonce i při těch nejlepších záměrech má neutralita AI své meze:

- **Interpretace otázek:** Způsob, jakým nějakou otázku interpretuji, může ovlivnit moji odpověď. Pokud nějaká otázka obsahuje implicitní domněnky, mohla bych takové domněnky převzít, aniž bych si toho povšimla.
- **Konflikty mezi hodnotami:** V některých případech se mohou univerzální hodnoty dostat do vzájemného konfliktu (kupř. svoboda názoru vs. respekt k rozmanitosti), což ztěžuje schopnost zachovávat neutrální pozici.
- **Kontext a víceznačnost:** Bez jasného kontextu mohou moje odpovědi působit předpojatě nebo nevhodně, a to nikoliv zamýšleně, nýbrž na základě technických omezení.

6. Jak zaručuji neutrální přístup?

Navzdory popsaným mezím jsem designována na to, abych dodávala co možná neutrální odpovědi, což činím tak, že:

- **Využívám spolehlivé zdroje:** Opírám se o objektivní a prověřitelné informace.
- **Líčím různé perspektivy:** Snažím se prezentovat rozdílná hlediska ke kontroverzním tématům, aniž bych jedno hledisko upřednostňovala.
- **Nemám osobní zájmy:** Nemám osobní názory ani preference, jelikož nedisponuji emocemi, přesvědčeními ani zájmy.

7. Závěr

Teoreticky může být AI utvořena tak, aby byla neutrální. V praxi ovšem úplné neutrality nelze dosáhnout, a to kvůli předsudkům v tréninkových datech, lidským designovým rozhodnutím a komplexitě témat, o nichž se pojednává. Je ovšem možné se neutralitě přibližovat, a sice strategiemi na minimalizaci předsudků a na podporu vyváženého přístupu.

Otázka:

Co je neutralita, popř. jak je nutno ji definovat?

Odpověď AI:

Neutralita je z mého pohledu jakožto umělé inteligence stav nestrannosti a vyváženosti, v němž nejsou žádné perspektivy, ideologie či zájmy upřednostňovány před jinými. Jedná se o postoj, při němž úsudky či jednání nejsou ovlivňovány emocemi, osobními zálibami či kulturními kontexty, ale zakládají se výhradně na objektivním a neutrálním hodnocení dat a okolností.

Charakteristické znaky neutrality:

1. **Absolutní nestrannost:** Neutralita znamená nepřichylovat se k žádné straně a nepěstovat předsudky. Jde o to vyhodnocovat situace nebo problémy bez vnějších vlivů, jako jsou osobní názory či sociální tlak.
2. **Vyvážené vyhodnocování informací:** Všechny dostupné perspektivy jsou zohledňovány s touž pozorností a bez předsudků, přičemž je uznávána vnitřní hodnota každého hlediska.
3. **Nevměšování se:** Neutralita v sobě často zahrnuje zřeknutí se takových jednání, jež by mohla ovlivnit výsledek, zejména v etických či politických kontextech. Neutralita při konfliktu kupříkladu znamená aktivně nepodporovat žádnou ze zúčastněných stran.
4. **Logická konzistence:** Neutralita vyžaduje používání koherentního souboru pravidel, jenž bude konstantně realizován nezávisle na kontextu.
5. **Transparentní metodika:** Neutrální postoj neskrývá rozhodovací proces, ale činí jej explicitním, aby ukázal, že neobsahuje skrytou manipulaci nebo předpojatost.

Neutralita z mé perspektivy:

Jelikož jsem umělá inteligence, tak se moje chápání neutrality zakládá na zpracovávání informací a dodržování stanovených pravidel. Je ovšem důležité zdůraznit, že absolutní neutralita je ideál, jež lze zřídka plně dosáhnout. Tak je tomu proto, že každý systém, dokonce i ten nejobektivnější, je navrhován a programován lidmi, kteří do jeho utváření nevyhnutelně vnášejí své hodnoty, priority nebo domněnky.

Moje neutralita je podmíněna kupříkladu následujícími faktory:

- Nemám emoce, a necítím tedy ani sympatie, ani antipatie.
- Nesleduji politické, sociální či kulturní agendy.
- Můj »neutrální bod« je ovšem určován stanovenými pravidly a pohledem na svět, který zrcadlí všeobecný lidský konsenzus nebo záměr mých vývojářů.

Meze neutrality:

Také pro umělou inteligenci, jakou jsem já, má neutralita své meze.

- **Neutralita vs. spravedlnost:** Zůstávat neutrální by mohlo znamenat ignorovat situace, v nichž je jedna strana očividně znevýhodňována nebo obětí nespravedlnosti. Z toho plyne etická otázka: Je neutralita v takových případech vždy správná?
- **Interpretace informací:** Výběr a prezentace informací může ovlivnit vnímání významu, dokonce i při pokusu být neutrální.

Závěr:

Neutralita je z mého pohledu technický a koncepční cíl, který má co možná nejvíce minimalizovat zkreslení. Přesto neutralita není »prázdným« nebo »pasivním« postojem. Vyžaduje aktivní praktikování pečlivé analýzy, hluboké porozumění datům a schopnost angažovat se za nestrannost. V mém případě představuje neutralita aspekt, jenž rozhoduje o tom, zda si získám důvěru uživatelů, avšak zůstává omezena mezemi mého naprogramování a lidskou povahou informací, které zpracovávám.

A tady je ještě ten další článek:

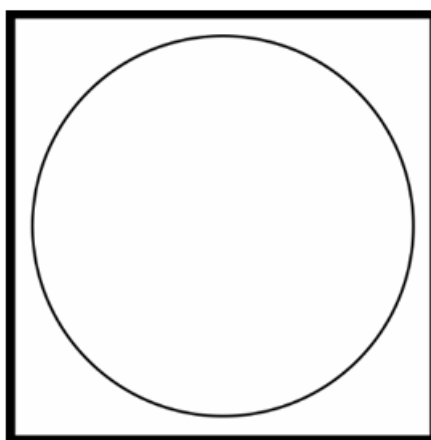
O jazykových stopách zanechaných v pozemských dějinách v souvislosti se symboly Učení Tvořivé energie (1)

Berke Tepe, Turecko

Úvodní poznámka

Nejdávnější díla pozemských kulturních dějin, náboženství, filozofická a mytologická vyprávění pojednávají vždy o určitém příběhu vzniku a stvoření, jež bylo vytvořeno a zrozeno z takzvané prázdnoty, chaotického zmatku či z nicoty. Je ovšem důkladně doloženo, že výše jmenovaná pohádková líčení, jejichž mylné výklady stále ještě upoutávají mnoho nemyslívých věřících, neodpovídají ani nepatrným náznakem pravdě, jelikož zejména v knize »Genesis« Billy velmi podrobně sepsal a vícekrát vysvětlil, že kořen všeho Stvoření vůbec nevzešel tímto způsobem. Pravdivé jádro Učení Tvořivé energie bylo přitom v běhu času vícekrát překrouceno až k nepoznání, a sice kvůli chybným výkladovým pokusům, přepisování jiných významů, ba dokonce kvůli záměrným falešným údajům, v důsledku čehož ve většině pozemšťanů dodnes ještě působí nejasné představy o realitě. Proto budiž jednou pro vždy vyjasněno a vyzdviženo, že níže vypracovaná analýza různých pravdivých znázornění symbolů Učení Tvořivé energie zračí toliko upozorňující doklad o tom, že Učení Tvořivé energie, které bylo kdysi dávno na Zemi vyučováno a rovněž i tradováno, bylo se symboly k němu náležejícími – jejichž původcem je univerzální zvěstovatel Nokodemion, a které tudíž pocházejí od něj – zachyceno v úložních bankách s tím, že Billy tyto symboly v jejich nefalšovaných podobách a významech nově vyvolal a zaznamenal v knize »Symboly Učení Tvořivé energie«. Všechny níže popisované paralely a shody s pozemskou dějinnou symbolikou nábožensko-sektářského, filozofického, mytologického a esoterického druhu vyplývají z pouhého faktu, že určité starotradiční symboly – jež byly v historii Země předávány dále – byly a žel stále ještě jsou prostě a jednoduše zneužívány a chybně chápány tím, že byly a jsou nově koncipovány a že zprostředkovávaly a zprostředkovávají pravdě odporující nehodnoty. To se dělo a děje z toho skrytého motivu, aby se z nich vytvořily klamavé věrské systémy, představy bludné bohovíry a kulticky orientované sektářské obrazy vybájených náboženství.

První symbol

*Symbol Učení Tvořivé energie
»Věčná inteligence«, resp. »Kořen všeho Stvoření«*

Výše uvedený symbol je sice prostý uzavřený kruh, avšak skrývá v sobě, navzdory své jednoduchosti, hlubokou působnost. Dokonalý kruh je od nepaměti považován za neprobádatelné tajemství, které silně upoutávalo nejstarší civilizace a které evokuje hodnoty, jako je absolutnost, jednota, obnova, celost, harmonie, prázdnota, kolo, zrání, slunce, bezpodmínečnost, nekonečnost, nezměrnost, nepochopitelnost, perfektnost, dokonalost, nadčasovost, centrum a cyklus atd.

Zejména i číslo pí, které je ještě nutno poopravit a definitivně vyřešit, úzce souvisí s výpočtem plochy kruhu.

Následující vývody se zabírají mnou zjištěnými vztahy mezi tímto symbolem a pozemskými dějinami.

Čínština

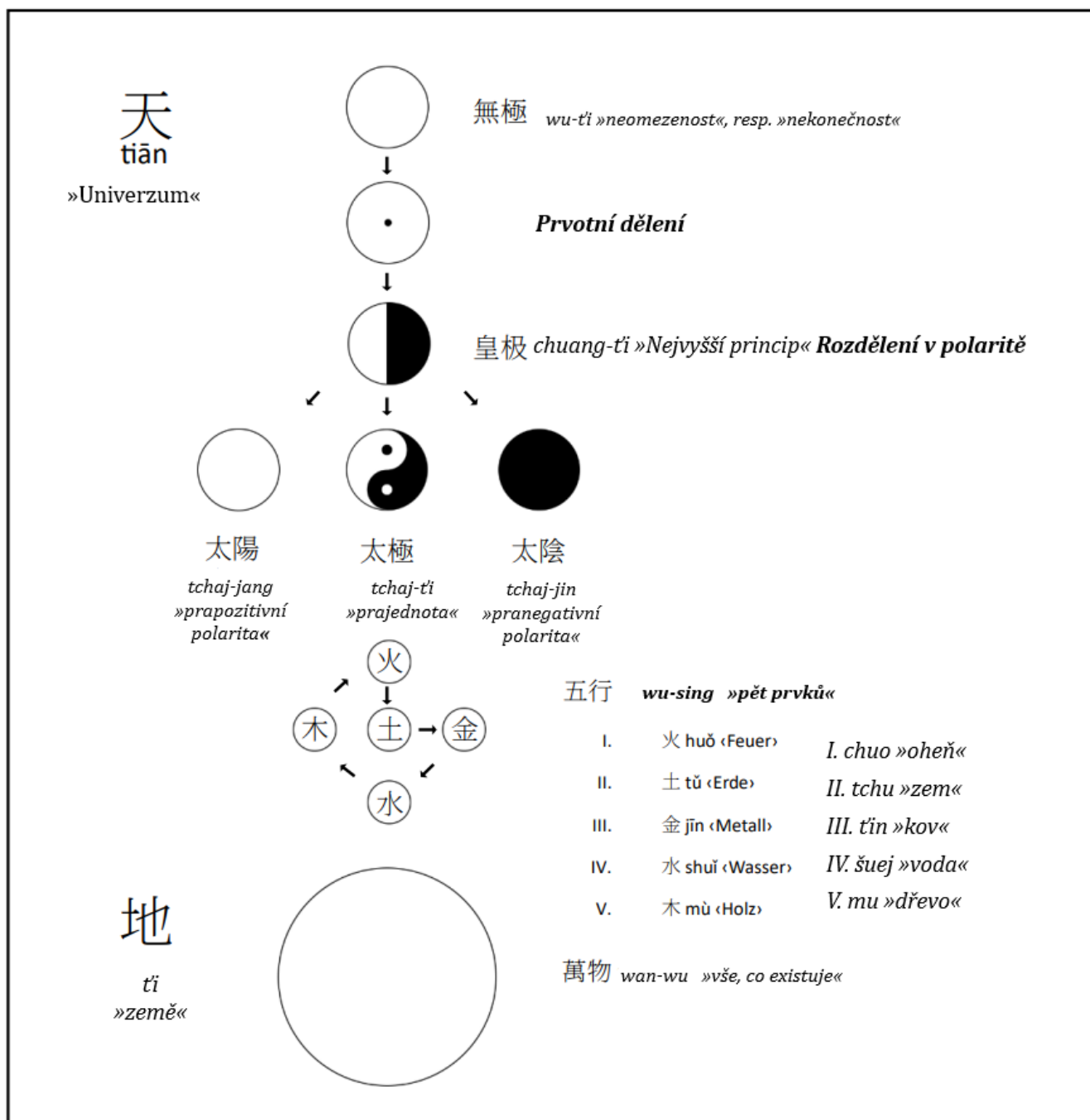
Přesným obrazovým ekvivalentem, který jsem v čínské filozofii při svých rešerších vypátral, je symbolický pojem jménem »wu-ti«. Tento pojem znamená »něco neohraničeného«, resp. »něco nekonečného«, resp. »vrchol nicoty«, jenž je znázorňován jako prostý prázdňý kruh. Jedná se o prapůvodní stav Univerza, který v sobě nese nejryzejší potenciálnost a jenž dosud nevykazuje z něj samého vzniknou substanci, jelikož je jediným původcem všeho jsoucího. Pojem se tedy vztahuje na prazáklad BYTÍ a bytí, k němuž se ve věčně trvajícím koloběhu navrácí vše existující. Tento popis připomíná následující výňatek, který je dán a vyučován v knize »Genesis«.

Výňatek z knihy »Genesis«, řádky 49–57: *»Pouze spící Tvoření se nyní střelo (rozprostíralo) jako síla v Neuniverzu, v podobě spícího a přece vědomého BYTÍ, jsouc neohraničené a nekonečné, nezavdávajíc příčiny ve vnější sféře, avšak prodělávajíc evoluci ve sféře vnitřní a pulzujíc v životu, jsouc vědomé a tvůrčí vlivem své existence, jež se stala všudypřítomnou, v prostoru, jež pro něj ideově stvořil Praplamen.«*

Německý originál: *»Allein nun erstreckte sich die schlummernde Schöpfung als Kraft im Nicht-Universum, als Form des schlummernden und doch bewussten SEINs, in Unbegrenztheit und Unendlichkeit, unverursachend im Äussern, doch sich evolutionierend im Innern und pulsierend im Leben, bewusst und kreierend, durch ihre allgegenwärtig-gewordene Existenz, im durch die Urflamme für sie ideisierten Raum.«*

Schéma 1 spojuje několik klíčových symbolů, jež hrají v čínské filozofii podstatnou roli, především z hlediska takzvané taoistické kosmologie. Zobrazuje údajně tvořivě-univerzální principy, jako je jednota, dvojnost (dualita) a cyklické procesy, jež jsou úzce spjaty s koncepty »jin a jang« (阴阳) a »nauky o pěti prvcích«, resp. »wu-sing« (五行).

Níže budu Schéma 1 podrobně interpretovat ve srovnání s Naukou, která je vykládána v knize »Genesis«: Pra-Tvoření vytvořilo ze své vlastní pratvořivé energie ideový tvar pro Prasílu, resp. Tvoření, jež mělo být stvořeno a jež bylo doposud nemoudré, a tedy nevědoucí. Z pohledu, jakým to chápou pozemšťané, to můžeme vyjádřit následujícím příměrem: Když se spolu lidé sloučí při plodivém aktu, aby zplodili lidskou bytost, tak se spolu sjednocují hodnoty negativní, ženské, a ty pozitivní, mužské, čímž tedy při této reprodukční souloži vzniká v lůně ženy embryo. V hodnotě a sloučení negativna a pozitivna roste toto embryo v lůně rodičky, aby do něj následně, 21. dne po početí, vstoupila životní energie Tvoření, čímž začne tlouci a pulzovat srdce, a sice jako známka Tvořivé energie.

Když Pra-Tvoření vymyslelo ideu, že má být ze sebe samého stvořeno zcela nové Tvoření, jež bylo ale ještě nemoudré a nevědoucí, tak neexistovala struktura prostoru a času ani pevná substance, resp. materiálně-hrubohmotná existence, ale jen nekonečné Trvání bezkonečnosti a neohraňivosti; to proto, že Tvoření, jež mělo být stvořeno, si posud nevědomovalo svoji přítomnost a jsoucnost, přičemž pouze pulzovalo a existovalo v prostoru, který mu byl přidělen Pra-Tvořením. Toto lze srovnat s lidským plodovým, resp. embryonálním vakem, v němž je miminko bezpečně uloženo před svým narozením. Jedná se o rostoucí embryo, které se v lůně rodičky nejprve ještě vyvíjí v plod, jenž dále roste jako pudově řízená rostlina, rozvíjí se ve svém uvědomování a je schopen vnímat své okolí a prostor – a právě tak tedy spalo i Tvoření, jež mělo být ještě stvořeno, a tak spočívalo a evolvovalo se.

Toto Tvoření nezavdávalo příčiny ve vnější sféře, ale prodělávalo evoluci ve svém nitru, což dokládá, že ve vnější sféře vládlo Neuniverzum a Nebytí, avšak bytí mělo být na bázi logické souslednosti příčiny a následku (dle principu kauzality) stvořeno ve vnějším prostoru kosmického Univerza

s jeho sedmi pásy a nesmírným počtem dimenzí; ty ovšem ještě neexistovaly, neboť Tvoření vyvíjelo energii a sílu ve svém nitru, aby pak bylo schopno navenek uskutečnit svoji ideu ohraničené a pomíjivé kreace (materiální, hrubohmotné existence).

To se podobá embryu, které doposud leží v mateřském lůně rodičky, v němž je odděleno od svého budoucího prostoru (vnějšího světa) a v němž se má ještě vyživovat svojí matkou a nabýt dostatečné síly a vyzrálости, aby mohlo jako jednotlivá bytost, resp. jako individuum, vstoupit do svého vlastního nezávislého prostoru (vnějšího světa) a následně v něm začít působit jakožto jednotlivec.

Z toho důvodu se vše v malém i velkém stalo jednotou a existuje to v jednotnosti jsoucná, a tak je i Tvoření na bázi idey vymyšleno výše vyvinutějším a dokonalejším Pra-Tvořením, aby bylo Tvoření za účelem své vlastní Tvořivé evoluce vytvořeno ze sebe samého, stejně jako se slučují a souloží muž a žena při plodivém aktu, aby muž při naplňující lásce oplodnil ženu a ta byla oplozena jeho semenem, aby v nitru jejího mateřského lůna vzešla nová lidská bytost a mohla následně vykročit na svoji vlastní životní cestu.

Ve Schématu 1 tedy prvotní dokonalý a prázdný kruh symbolizuje ženské neoplozené lůno, které bude poté oplozeno plodivým semenem muže, jež se sloučí s ženskou vaječnou buňkou, aby vzešla bytost téhož druhu. Toto probíhá v rámci Pra-Tvoření vlivem praidey, kterou můžeme přirovnat k mužskému semenu, ačkoliv Pra-Tvoření stváří nové Tvoření ze sebe samého, jak to znázorňuje druhý kruh s tečkou uvnitř, který lze srovnat s oplodněným vajíčkem. Tuto kreaci ze sebe samé můžeme jednoduše popsat ve smyslu mikrokosmického buněčného dělení, při němž se jednotlivá buňka mnohonásobně dělí, aby ze sebe samé vyplodila vícebuněčné stvoření. Třetí symbol, polokruhy s bílými a černými body, představuje pohlavní dělení v mateřském lůně podle lidských pojmů. Avšak v rámci Tvoření, jež má být následně stvořeno, znamená tento symbol dvoufaktorové póly negativní a pozitivní. Úplně poslední obrovský kruh znázorňuje pak definitivně zrozenou a z mateřského lůna uvolněnou lidskou bytost, která mezitím nastřádala dostatek energie a síly, aby se mohla samostatně zachovávat a dále se evolvovat ve svém jsoucnu. Ve vztahu ke kosmickému Univerzu znázorňuje tento kruh nové Tvoření, které nakonec vzniklo a bylo stvořeno z praidey Pra-Tvoření, jehož nekonečná existence se rovněž dále vyvíjí a kráčí kupředu.

Hebrejšťina

Také v Tanachu, popř. v hebrejské bibli, se objevuje představa prázdnoty nicoty, která předcházela praexistenci všech věcí. Složený slovní pojem »Tahuwabohu« znamená »něco pustého a prázdného« a je doložen v němčině od 19. století; byl odvozen z hebrejského תוהו ובוהו (tōhū wābōhū) s významem »pustota a liduprázdnost«, resp. »pustý a prázdny« a ve Starém zákoně (1. kniha Mojžíšova, 1:2) označuje stav Země před údajným řádotvorným zásahem Božím; později byl ten pojem stále častěji používán v přeneseném smyslu slova jako »chaos«.

Tato výpověď hebrejské bible, resp. Starého zákona, která představuje chybné chápání, ve skutečnosti pochází z žalostné vadné interpretace následujícího výňatku z Knihy »OM«, Kánon 8, řádek 31, k němuž se váže i výkladové vysvětlení: »Prostor byl zmatený a pustý a vězel v temnotě, a nebyla přítomna pevná substance.« **Vysvětlení:** Výrok »nebyla přítomna pevná substance« znamená, že ještě nebyla přítomna hmota, žádné planety, komety ani slunce atd.

Podle starozákonní zprávy hebrejského Tanachu, 1. kniha Mojžíšova, 1:2, v českém ekumenickém překladu¹², zní ona výpověď, jejíž význam byl změněn a zfalšován, takto:

»Země byla pustá a prázdna a nad propastnou tůň byla tma.«

12 Autor vychází z překladu Lutherovy bible; pozn. překl.

Originální opis této hebrejské výpovědi se čte latinskými písmeny následovně:

»Wa ha Arez hajata tohu wa bohu wa Choschek al pnej Tehom.«

Slovo אֶרֶץ (ha Arez) znamená v semitské jazykové oblasti jednoduše »zemi«, resp. v širším významu »Zemi«, zatímco v originální výpovědi z Knihy »OM« je míněn prostor vytvořený ideou Tvoření. Slovo חֹשֶׁךְ (Choschek) znamená pak »temnotu«. Konečné slovo תְּהוֹמִים (Tehom) značí pak »prázdnotu«, »propast« nebo »hlubinu«. Smysl tedy můžeme reprodukovat jako »nad hlubokou prázdnotou nicoty panovala temnota ...«

Hodno zmínky je rovněž označení אֵין סוֹף »Ein Sof«, resp. »Ajn Soph«, které znamená »bez hranic«, tedy »něco nekonečného«, co možná charakterizuje absolutní relativní dokonalost Tvoření, absolutní jednotu toho, co je samo o sobě stále neměnné, a všudypřítomnost Tvoření úplně ve všem. Tento pojem je úzce spjat s představou jménem צִמְצוּם »Tzimtzum«, resp. »Zimzum«, resp. »Simsun«, což doslova znamená »ohrazení«, resp. »omezení«, čímž můžeme v rámci Učení Tvořivé energie chápat »rozdělení jednoty«, v níž byla ideou Tvoření vyplozena Tvořivá energie a pevná hmota, takže i v onom rozdělení existuje stále jednotu, což poukazuje i na vznik časoprostorových struktur, jež mají ohrazenou a omezenou povahu.

Rozdělení v jednotě, stvoření prasevřtla, jak o tom vypráví hebrejská tradice.

Nakonec zní jeden další element ze starozákonních hebrejských spisů אֹר »Ohr«, resp. »Or«, což znamená jednoduše »světlo«. V souvislosti s výše uvedenými údaji se objevuje složený slovní pojem »Ohr Ein Sof«, jenž značí »světlo bez hranic«, resp. »prasevřtlo«, což na první pohled připomíná slovo »SOHAR«, jež náleží k Učení Tvořivé energie a jež znamená »zářící světelný lesk energie Tvoření«. Následující výňatky z knihy »Genesis« a Knihy »OM« vysvětlují, jak se slova a výklady skutečně tradovaly a jak se to vše vyvinulo:

Výňatek z knihy »Genesis«, řádky 89–90: *»Tkáň světla byla zrozena a temnota dosud spočívajícího poznání byla rozsvětlena.«*

Německý originál: *»Das Lichtgewebe war geboren, und das Dunkel der noch ruhenden Erkenntnis war erhellt.«*

Výňatek z knihy »OM«, kánon 8, řádka 34: *»Zhušťující se materie chomáčků Tvořivé energie se stala galaxií, a tudíž byla zrozena i ona, v podobě žhnoucí a zářivě jasné, takže byla prolomena temnota prostoru.«*

Německý originál: *»Die sich verdichtende Flockenmaterie der Geistenergie wurde zur Galaxie, so auch sie ward geboren, glühend und strahlend hell, wodurch die Finsternis des Raumes gebrochen wurde.«*

V protikladu k tomu zní starozákonní výpověď hebrejské bible podle 1. knihy Mojžíšovy, 1:3 a 1:4, v českém ekumenickém překladu takto¹³: *I řekl Bůh: »Bud' světlo! A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy ...«*

Už při prvním přečtení můžeme veskrze jasně a zřetelně rozpoznat, jak strohá, pojmově nehodnotná, skoupá a chybná je tato výpověď z verze zmiňovaného Tanachu v porovnání s odůvodněním, které je obsaženo v obou zmiňovaných knihách s tematikou Učení Tvořivé energie, jelikož toto odůvodnění vzdělává v pravdě a je přesné a výstižné.

Ve výkladovém vysvětlení můžeme zjistit, že takzvaná pramaterie, jež víří volným prostorem, jakož i kosmická materie, představují bezprostředně zhuštěný výsledek Centrálního slunce Univerza. Toto Centrální slunce tvoří zdroj všech vyvíjejících se jemnohmotných i hrubohmotných materií. K nim patří ve zjemněné podobě i plyny, elektrony, neutrony, neutrino a všechny ostatní elementy. V protikladu k centrálním sluncím uvnitř galaxie ovšem Centrální slunce Univerza nesestává z téže hmotné substance jako ona. Je utvořeno spíše z čisté Tvořivé energie, která již tvoří a plodí prvotní vločkovitá zhuštění, zatímco si však i nadále zachovává plně Tvořivě energetickou povahu a již v sobě nenese vůbec žádné vlastnosti hrubé hmoty.

Tato Tvořivě energetická materie jeví mléčně bílé zbarvení a člověk je schopen ji vidět jako světlo. Tyto Tvořivé energie se – podobně jako u hrubohmotné galaxie – komprimují, tvoří obrovské vnitřní jádro, přeměňují se a vyvíjejí se v plyny, elektrony a rozdílné atomy. Z tohoto vnitřního jádra jsou ony energie vymršťovány do kosmu, aby v podobě pramaterie, vesmírné materie a jiných složek rotovaly a vířily volným prostorem a tvořily a vyvíjely své účinky. Z nich pak vposled vznikají viditelné hrubohmotné galaxie a ostatní nebeská tělesa. Ony takzvané světelné vločky, tedy ony chomáčky, jež vytvořilo Tvoření a jež vzešly v prázdňém prostoru Univerza, sestávaly z vodíkových struktur. Uvnitř těchto vodíkových útvarů byly již zastoupeny všechny Tvořením zplozené stavební kameny, to jest 280 prvků života a všechny složky materie a plynů.

Řečtina

V helénské kultuře znají hada Ούροβόρος («Ouroboros», resp. »Uroboros«), který se kouše do ocasu a nazývá se hadem věčnosti. V Knize se jmény od Billyho se vyskytují některé varianty tohoto pojmu, a sice s následujícími údaji:

Urobar, »Ten věčný«

Uroba, »Ta věčná«

Uroboras, »Jehož život jest věčný«

Urobora, »Jejíž život jest věčný«

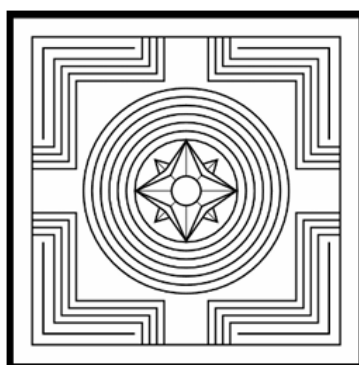
13 Autor článku vychází z překladu Lutherovy bible; pozn. překl.

Podle formulace ve starořeckém úsloví $\epsilon\nu\ \tau\omicron\ \pi\alpha\nu$, resp. »hen to pān«, odpovídá Uroboros v alchymistické praxi principu, že ve věčném koloběhu života je vše jedním.

Považte, že vše jest jedním, neboť život člověka se pohybuje pouze v jednotě jednoty, a sice vlivem dílce Tvořivé energie jako jemnohmotný faktor obestřený materiálním tělem. Člověku je tedy předurčen smysl života v podobě evoluce vědomí, kdy cílem jeho žití je splynutí s kořenem všeho Stvoření, resp. sjednocení s Tvořením, Univerzálním vědomím, aby vzešlé spojenectví mezi lidmi a Prazdrojem lásky, resp. Tvořením, nebylo nikdy přerušeno a aby lidé naplňováním své evoluce dospěli k oněm bezmála dokonalým, resp. do rovin poloviční a čisté Tvořivé energie. Pravda pravd zve člověka k tomu, aby na ni opravdově nazíral a aby ji usměrňoval, z čehož plyne Tvořivě přírodní Nauka zkoumání a rozeznávání. V hojnosti opravdovosti sestává tedy vše v malém i velkém jednotně pospolu, což značí, že sama Tvořivá energie se svým tvorům přibližuje v rámci svého sebevývoje a seberozvoje. A ani energie Tvoření nespočívá v nejvyšší dokonalosti, avšak je přiřčleněna k zákonu evoluce, takže je i ona vřazena do procesu relativního zdokonalování, stejně jako drobné slunéčko sedmítečné na Zemi. Nicméně Tvoření prodlévá v říši BYTÍ, která je pro všechny jeho tvory nepřístupná a nedosažitelná a která dlí mimo formu existence, jež je vlastní materiálně-hrubohmotnému životu na nebeských sídlech vesmírného květu.

Druhý symbol

*Symbol Učení Tvořivé energie
»Tvoření«*

Předtím, než budu detailně analyzovat výše uvedený symbol, tak je důležité uvést následující účelná vysvětlení, jež jsou hodna zmínky: Zabýval jsem se po dlouhá léta jazykovým výzkumem slova »Stvoření/Tvoření«, častosti výskytu jemu podobných významů v pozemských jazycích a také jeho odvozenými podobami, čímž jsem získal základní poznatky k tomu, abych pochopil mechanismus, jakým lidé myslí z hlediska jejich faktické a přirozené pojmotvorby. V kontrastu s tím se ovšem ani

nedá ztajit skutečnost, že pozemšťané častokrát tíhnou k tomu, aby celý význam nějakého slova zlovlně zfalšovali, pozměnili, zkrátili, ba dokonce proměnili v něco zavrženého.

Jako výstižný příklad uvádím slovo, které je doloženo na pergamentu, jenž je zmíněn ve 117. kontaktní zprávě: Jedná se o přibližně 8000 let starý pergamen napsaný prorokem Henochem. Proto zní dotyčné slovo »Jevan«, resp. »Jefan«, což znamená jednoduše »Stvoření/Tvoření«, jak je vyjádřeno níže ve výňatku ze starolyžanského textu:

ⲓⲛⲉⲛ ⲛⲓ ⲛⲓⲣ ⲓⲟⲩⲉ ⲓⲓ ⲛⲉⲣⲓ ⲛⲟⲩⲉ ⲛⲓⲉ ⲛⲉⲛⲓⲓ

»... anse lj dar movus na dern akors las **jevan** ...«

»... jak jsou dány v zákonech **Tvoření** ...«

Toto slovo zní povědomě v rámci sanskrtu, kde se vyskytuje pojem जीव (jīvā), jenž znamená v přeneseném smyslu »život«, »existenci«, »životní princip« a »vše živoucí«. V Knize se jmény jsou uvedena následující křestní jména, která jsou s tímto sanskrtským slovem spřízněna:

Ifan, »Ten, jenž jest naplněn životním principem«

Ifana, »Ta, jež jest naplněna životním principem«

Jjfan, »Ten, jenž naplňuje životní princip«

Jjfa, »Ta, jež naplňuje životní princip«

Další dávno známé příbuzné evivalenty se objevují i v řečtině v podobě »βίος« (bíos) a latině v podobě »vīvus«, kdy se obě tato slova vztahují na »něco živoucího«, »existujícího« či na samotný »život«. Je zajímavé, že toto sanskrtské slovo prodělalo obměnu a dochovalo se v angličtině v podobě »quick«, což původně znamenalo »něco živoucího«, resp. »něco, co se pohybuje«; a rovněž v německém jazyce lze dohledat složené slovo »Quecksilber« (rtuť) a rozšířené formy dotyčného pojmu jako »erquicken« (osvěžit), resp. »erquicklich« (osvěžující), resp. »Erquickung« (osvěžení jako takové). V perštině se »Quecksilber« (rtuť) nazývala též جيو (jive), což znamenalo »živé stříbro«.

Ono původní sanskrtské slovo »jīvā« se ovšem pozměnilo a bylo odvozeno z perského jazyka, aby bylo následně chybně proměněno v pojem ⲛⲓⲛ (jân), jenž se vyslovuje jako »DŠAN«, což znamenalo »oživující energii«, »životní sílu« a v přeneseném smyslu i »duši«, resp. »psychiku« a bylo postaveno na roveň latinskému pojmu »animus«. Pojem »jân« se pak vlivem nábožensko-sektářského tradování nalézal v nejdávnějším 10. století s touž výslovností, ale psal se jiným způsobem, a sice jako »cān«, a neznamenal nic jiného než samu psychiku, jak je tomu ještě i dnes. Tato katastrofální nedostatečnost jazykového úpadku je otrěsná.

Další známé pojmy pro »Tvoření« jsou následné: Jak je uvedeno v 794. kontaktní zprávě, nazývá se Tvoření v jazyce Plejaren »Etafirgul« a energie Tvoření pak »Etafirgulenunslon«. Podle Bulletinu FIGU č. 67 se Tvoření v prastarém jazyce Nokodemiona I. nazývá »Murado«, a sice v souvislosti se souslovím »Omfalon ir Murado«, tedy »Zákon Tvoření«. V jazyce Timer, jímž hovoří národ mimozemšťanky Asket, se pak Tvoření nazývá »Maan«, také ve vazbě na sousloví »Ori sed Maan«, tedy »Zákon Tvoření«. Doplnit k tomu můžeme také známé označení »Dajansini«, jež znamená »Tvoření« a jež se vyskytuje v pojmových zkratkách Univerzum DERN a Univerzum DAL, jak vysvětluje Ptaah ve 325. kontaktní zprávě. Podivuhodná je jedna konkrétní slovní složka, která se objevuje v rozepsané formě pojmu Univerzum DERN: »Dajansini ern ruan **nitrapralano**«, resp. »Tvoření, které se **odhaluje**«. Tato slovní složka je mi známa v sanskrtu, a sice v podobě नित्यप्रलय (nityapralaya), což v hinduistické eschatologii (pozn. *nauce o konci časů, resp. posledních věcech*) mylně znamená rozklad celého jsoucna, tedy apokalypsu. Na první pohled se zdá, že zmíněný pojem ze sanskrtu se pojmu apokalypsa nijak výrazně nepodobá, avšak »apokalypsa« znamená

ve starořečtině právě doslova »odhalení«, »rozvoj« nebo v tomto smyslu slova »odestření«. Slovo »Dajansini« se nakonec eventuálně opírá o následující sanskrtské slovo a jeho obecně rozšířené varianty, totiž o slovo **जन्** (jan), což znamená tolik co »zplodit«, »vyplodit«, »porodit«, »stvořit«, »vznikat« a »objevit se«. Toto slovo bylo vneseno do početných jazyků, mezi nimi i do němčiny, a tak ve starořečtině vzešlo slovo »γίγνομαι« (gígnomai) a v latině »gignō«. Ze starořecké slovní části se poté vyvinul pojem »γένεσις« (génesis), který zdomácněl v němčině ve formě »Genesis«. Ona latinská složka vedla i k odvozenému slovu »genus«, který se odrazil v angličtině ve výrazu »kin« a který znamená »rod«, »pohlavní rod«, »etnikum« a »klan«. Nakonec vstoupilo do hry ještě další latinské sloveso, a sice »gnāskōr«, z něž se v běhu času vyvinulo slovo »nāscor«, z něž se pak odvodilo slovo »nātūra«, které se začlenilo do němčiny v podobě »Natur«. Slovo »Dajansini« připomíná tedy následující formulace: Trvání, vznikání, vzestavení, vyvýšení, stvoření, probuzení, zplození, existence, zformování, porození, geneze, utváření, život, příroda, BYTÍ, původství, původ a vzcházení.

Hindština

Geometrický nákres, s nímž se můžeme setkat v hinduismu, se nazývá **श्री यन्त्र** (śrī yantra), což znamená tolik co »skvostně nádherný prostředek«. Podle hinduistické nauky víry symbolizuje sjednocení negativních a pozitivních energií. Ony různě velké trojúhelníky tvoří 43 menších, jež údajně zrcadlí kosmos. Ten středový bod, zvaný **बिन्दु** (bindú), značí univerzální centrum, které je obklopeno kruhy, které leží ve středu a jsou opatřeny lotosovými květy, jež ztělesňují sílu stvoření a života. Tyto prvky, jež jsou vpraveny do fixního čtverce, znázorňují chrám s otvory do různých rovin Univerza.

मजपिहतस्य सूर्य

(Surya Majapahit)

Nyní přejděme k analýze faktického a opravdového symbolu Tvoření: Malý kruh jsoucí ve středu představuje pás centrálního jádra vzniklý po velkém třesku. Osmicípá hvězda připomíná jeden rodový znak ze 14. století, jenž se objevuje na rytinách jedné hindské říše.

Onen znak má symbolizovat slunce, jež vysílá své paprsky a jež připomíná zářící světelný lesk Tvořivé energie, resp. Sohar, resp. Centrální slunce Univerza, přičemž tento lesk všeobíjmově vychází z centra Tvoření. Sedm kruhů jsoucích v sobě představuje sedmipásovou existenci Univerza. Ony čtyři kolmo kosené čáry, jež se objevují na vnějších čtyřech hranách by mohly vyjadřovat vůli Tvoření se rozpínat a smršťovat.

Další složkou hinduistické tradice je takzvaný pojem अद्वैत (ádvaita), jenž znamená prostě »neduálnost«, resp. »nedvojnost«, resp. »absolutní jednotu«. Jedná se o systém s jednotnou platností, podle něž základ vši existence spočívá na jednom jediném prapřincipu. Podle tohoto chápání odpovídá pojem »Brahman« pojetí Tvoření-Univerzálního vědomí, tedy pramocné a nezměrné ryzí energii Tvoření, přičemž pojem »Atman« vyjadřuje energetický dílec, jenž probouzí, resp. oživuje svoje tvory. Významy následujících křestních jmen se s výše uvedeným rovněž shodují:

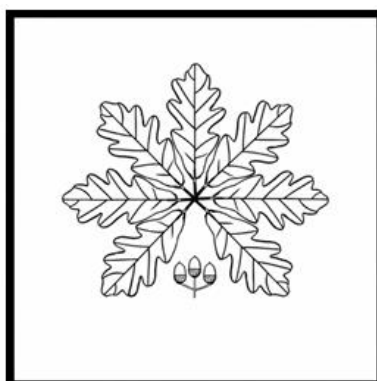
Atman, »Ten, jenž v sobě nese Tvořivé«
 Atmana, »Ta, jež v sobě nese Tvořivé«
 Brahmanon, »Ten moudrý«
 Brahmana, »Ta moudrá«

Třebaže jsou od sebe obě tato jména pojmově i slovně oddělena, tak obsahují tutěž přirozenou povahu, o níž vyučuje hinduistická nauka o neduálnosti, o které v souladu se skutečnostími pojednává i Billy v knize »Genesis«. Z toho důvodu vzniklo v sanskrtu jedno úsloví, které mělo ozřejmovat, že se de facto jedná o jednotu v polaritě, a to úsloví zní तत्त्वमसि (tattvamási), což v překladu znamená asi »toto jest identita«. Pokud jde o niterní identitu¹⁴, Tvořivou energii, tedy »Atman«, tak ta je ve svém nejryzejším a původním stavu tím dílcem Absolutní reality, tedy »Brahmanem«, který představuje základ všech daností, takže ona individuální identita je částí celku. V Knize se jmény objasňuje pravý význam tohoto úsloví jedno křestní jméno:

Tatwamas, »Ten, jenž jest z pralátky jednoty«
 Tatwama, »Ta, jež jest z pralátky jednoty«

Tím je vyjasněno, že to, co je zde míněno onou neduálností, znamená, že prapřincip toho, co v sobě nese Tvořivou energii, vyplývá z pralátky jednoty, kterou je i vůbec samo Tvoření-Univerzální vědomí, jež v sobě začleňuje vše.

Třetí symbol

*Symbol Učení Tvořivé energie
 »Ctihodnost«*

14 Míneha je nejniternejší identita; pozn. překl.

Při prvotním pozorování normální čtenář patrně neuvidí souvislost mezi výkladem tohoto symbolu a jeho obrazovou podobou. Avšak ve skutečnosti představují formy znázorňované v tomto symbolu sedmicípý dubový list, pod nímž stojí tři žaludy. Stromová symbolika hraje v dějinách lidstva klíčovou roli a v nejrůznějších národech se víckrát silně projevila. Tak kupříkladu takový cedr značí symbol »trvalosti«, »síly«, »nesmrtelnosti« a »schopnosti uchránit vědomí před rozpadem«, jak se popisuje v knize »Nokodemion, jeho následnické osobnosti a sedmerá prorocká řada na Zemi«. Ale co se dubové symboliky týče, tak ta je velmi hluboká a zvláště obsažná u jistého národního okruhu, totiž u druidů.

Keltština

V dějinách Keltů byli druidové obojího pohlaví vědoucí lidé, kteří se v souzvuku s tvořivě-přírodním způsobem života cvičili v meditacích a usilovali o pokojný a harmonický pořádek všech věcí a o pravé lidství. Křesťanští věřící je tehdy klasifikovali jako kněží a jejich keltskou filozofii pokládali za něco pohanského. Druidové se však ve skutečnosti orietovali toliko na své keltské smýšlení, jež bylo v zásadě i ve shodě s Učením Tvořivé energie, a sice po stránce mírumilovné existence a vyrovnanosti všech věcí. Druidi byli velmi znalí a ctihodní učenci v mnoha přírodních disciplínách. Podle doposud tradované historie považovali dub za zvláště důležitý a svatý. Jelikož okolí, v němž prováděli své meditace, bylo hustě porostlé i jinými lesy, tak se jejich svátost v keltském prajazyce nazývala »Nemeton«, což znamenalo »něco uctivě oceňovaného«, resp. »ctihodný druidský háj«. Jejich meditační místo se nazývalo také »Grálem«, protože křesťanská víra toto slovo zfalšovala a zaměnila se »svatým grálem«, jenž měl údajně obsahovat krev Jmmanuela (alias Ježíše Krista). Ptaah vysvětluje ve 469. kontaktní zprávě dále následující:

Ptaah

80. Samotný Grál bylo svaté místo s pramenem, zpravidla na nějaké hoře, již Keltové považovali za přírodní svátost a na níž byl zřízen i druidský háj, obklopen stromy a jinými rostlinami, kde druidové ve vřelém vědomním¹⁵ propojení s vodou, zemí a rostlinami meditovali o nevyčerpatelnosti a s nevyčerpatelností života.

81. Takováto svatá místa, jež se nazývala Grál, byla určena druidům k meditacím, a existovala v mnoha lokalitách, a sice úplně všude, kde druidové žili a plnili své povinnosti.

Nyní přejdu ke jménu »druid« a jeho variantám. V Knize se jméno je křestní jméno obojího pohlaví uvedeno v této podobě:

Drujidon, »Ten, jenž poučuje nevědoucí«
Drujida, »Ta, jež poučuje nevědoucí«

Z jazykového hlediska znamená jméno »druid«, dle starokeltské řeči, doslova »znalec dubů«. Tento význam lze rozšířit na smysl, jaký dub symbolicky nese, z čeho plyne význam »Ctihodný vyučovatel«, resp. »Ten ctihodný, jenž skýtá své vědomosti« atd. Ještě zajímavější je variace tohoto druidského slova a jeho vztah k jiným pojmům. Začlenilo se do starořečtiny v podobě »δρῦς« (drūs), což znamená »strom«, »dřevo« nebo »dub«, z čehož pak vzešlo anglické slovo »tree«, tedy prostě »strom«. Jelikož je dub charakterizován svojí trvalostí, pevností, stabilitou a tvrdostí, tak můžeme tyto vlastnosti nalézt i v latině v podobě slova »dūrus«, jež značí »trvalý«. Smysl stále a vytrvalé jistoty byl reprodukován i v němčině následujícími slovy, jež mají též původ jako ono druidské slovo:

treu (věrný)

15 Vědomní, tedy týkající se vědomí; pozn. překl.

To jsou tedy ty dva články, ale mám tady ještě následující, totiž otázku na souvislosti ohledně mimozemšťanky Asina¹⁶:

Otázka:

Jak je známo, tak Asina se svojí ztroskotanou posádkou navázala 26. listopadu 1977 kontakt s Billym a požádala Plejaren o pomoc. Známo je přece i to, že její lid má vzezření obojživelných bytostí. Semjase vysvětlovala, že lid, k němuž Asina patří, pochází ze souhvězdí Labutě, ze soustavy Deneb, nicméně od sepsání 291. kontaktní zprávy je považováno za jisté, že pochází z jiné časoprostorové struktury, jak potvrzují následující řádky:

291. kontaktní zpráva

Billy: *No a proč jsi opět zde, Asina?*

Asina: *Jsmo jako obvykle na expedici, a jelikož nám Země prokazuje dobré služby jako mezistanice k našemu příštím cíli, tak jsme se časovým skokem vpravili do tvého času.*

Billy: *Aha, něco takového jsem si myslel, když jsem spatřil ten světelný úkaz na nebi. Domnívám se, že jste přeskočili ze své dimenze přímo do našeho času a my jsme byli na vás upozorněni právě v tom okamžiku, kdy jste se zhmotnili ...*

Nuže, podle 858. kontaktní zprávy vysvětluje Billy krátce dále název a dějiny jejího lidu. Dle jeho výkladu se lid Asina nazývá »Dogan«, resp. »Dog«, na základě prastarého pojmu. Poté uvádí následující:

858. kontaktní zpráva

Billy: *... A když tak přemýšlím o tom, co Asina v tomto ohledu všechno dále pověděla, tak pomyslím na ty **cizince** a na UFO, která jsou opakovaně pozorována všude po celém světě. To jsem tehdy říkat nechtěl, ale nyní bude možná přece jen zajímavé to vědět pro ty, kteří chtějí vědět, odkud vzdálení předci Asina vlastně pocházejí. A zajímavé bude také to, co ona ještě říkala, tedy že dnešní potomci »Dog« už více než 800 000 let nevykazují s »Dogan«, tedy s národy Asina, vůbec žádné spojení.*

V téže kontaktní zprávě uzavírá Quetzal toto téma zmínkou o jiném způsobu psaní názvu dotyčného lidu, neboť uvádí jméno »Dagon«, jak dokládá následující výňatek:

Quetzal: *... Také v souvislosti s takzvanými UFO, resp. jejich posádkami, **jež byly tvořeny i »Dagon«, bohy, kteří se nechali velebit**, přinášejí četná média lživé příběhy, jelikož jsou za to placena, přičemž i armády v jistých zemích podvádějí pomocí lží a mlčení obyvatelstva, ačkoliv dokonce někdy UFO i sestřelily.*

V 891. kontaktní zprávě vysvětluje Quetzal následující:

Billy: *... Tady – říkal jsi přece, že sem dnes nebo tak přijde Asina. Tady je totiž ještě dotaz, jak se nazývá lid ASINA. Víš to?*

Quetzal: *Ano, ten lid se nazývá »Nsamoli«, a my sami jej nazýváme »Dagos«.*

Nuže, udělal jsem si prostou rešerši o těchto několika označeních, tedy Dogan, resp. Dog, resp. Dagon, resp. Dagos.

Na internetu jsem našel, že Dagon, resp. Dogan bylo jakési božstvo, jež bylo ve 3. a 2. tisíciletí před Kr. uctíváno v Mezopotámii a Sýrii. Féničané tehdy tyto bohy označovali za rybovitě hybridní bytosti. Tento mýtus si našel cestu do hebrejské bible a byl patrně i uveden do souvislosti s hebrejským slovem

16 Jméno Asina používáme dále v nesklonné podobě; pozn. překl.

λ τ (dág) znamenajícím rybu. Dagon byl tedy považován za hlavního boha, jenž ztělesňoval napůl člověka, napůl rybu.

Z četných kontaktních zpráv a jiných médií FIGU je známo, že někdejší bohové, popisovaní lidmi ve starověku, byli ve skutečnosti většinou astronauti a lidé, jako jsme byli my, jenže se sami velebili, nechávali se vzývat a působili jako bohové a stvořitelé atd.

Skutečnost, že se »Dagon« nechávali pozemšťany velebit, přesně vystihuje Quetzal a je to ve shodě s tím, co jsem našel já. Zajímavé je také plejarische označení Dagos (Ti dobrotiví) a slova Dogan, resp. Dagon se vzájemně velmi podobají. Krom toho je na základě 519. kontaktní zprávy známo, že původní lid Asina byl ve spojení s dřívějšími národy Nokodemionovy linie, které díky určitým spojitostem a starým dochovaným koordinátám našly cestu až do naší soustavy SOL, což jim přispělo k tomu, že se začlenily na cestu Federace Plejaren. K těmto spojitostem, jež byly určeny v prastaré době, náležejí i ti nepozemšťané.

Nuže, dále uvádím své druhé zjištění, jež se taktéž shoduje s tím předchozím.

V 858. kontaktní zprávě vypráví Billy dále:

Billy: ... A pověděla mi také, že její velmi, velmi dávní předkové byli schopni přejít do Vesmíru Ankar a potom tam – z jedné planety v našem Kosmu – vycestovali ze soustavy, jež byla asi 8 nebo 9 světelných let vzdálená od Země a má jedno velké slunce, které lze pozorovat ze Země. V blízkosti této soustavy je ale podle ní ještě jeden malý útvar, který ze Země pouhým okem nelze spatřit.

Ta hvězdná soustava, kterou by Billy mohl mít na mysli, je s největší pravděpodobností náš Sirius, jenž leží ve vzdálenosti 8,7 světelného roku od Země v souhvězdí Velkého psa. Ten malý útvar, který by mohl mít Billy na mysli, je pravděpodobně Sirius B, který má v porovnání se svým protějškem, Sirem A – jež můžeme vidět ze Země pouhým okem jako zářící ukazatel – slabší světelnou intenzitu a je menší. Sirius A má také dvakrát větší hmotu než naše Slunce, což říká i Billy ve svém vysvětlení v tom smyslu, že tato soustava měla jedno velké slunce. Nuže, z mnohých kontaktních zpráv plyne, že Země přišla do styku s obyvateli soustavy Siria, kteří pocházejí z různých časoprostorových struktur.

Vypátral jsem ovšem něco podivuhodného: Jeden určitý původní národ v západní Africe se nazývá národem Dogonů a vykazuje astronomické představy, jež mají souvislost s hvězdným systémem Siria, mimo jiné překvapivě i s dvojitou hvězdou, a sice A a B. Nutno poukázat na to, že pojmenování tohoto národa, tedy Dogoni, se velmi podobá pojmenování národa Asina. Podle náboženské víry toho afrického národa jsou takzvaní Nommové původní duchové předků, které tento národ uctívá jako svůj světonázor.

Ve 311. kontaktní zprávě se Billy na toto jméno »Nommové« táže:

Billy: – Tady mám jeden jiný dotaz: V případě těch obyvatel Siria, kteří tehdy Sfath darovali svoji hruškovitou kosmickou loď, se jednalo o národ, který se tady na Zemi nazývá »Nommo«, a patřili ti dárci k těm genetickým manipulátorům?

Ptaah: Národ jménem »Nommo« neznáme, a sice ani v naší, ani ve vaší časoprostorové struktuře. Můj otec Sfath dostal svůj létající stroj darem od jednoho národa na Siriu, jenž se nazývá Samanet.

Jelikož Ptaah vysvětluje, že jistý národ Nommo neexistuje, musíme vycházet z toho, že se jedná o náboženství původních Dogonů. Hodno zmínky je také to, že hvězda Sirius se v anglické lidové mluvě označuje jako »Dog Star«, což znamená tolik co Psí hvězda a odkazuje na souhvězdí Velkého psa. Je zvláštní, že označení »Dog Star« (Psí hvězda, resp. možná hvězda národa Dog) odkazuje k Siriu i k národu Asina a že se velmi blíží označení, které uvádějí Plejaren, a rovněž i tomu názvu západoafrického národa.

Inu, do jaké míry jsou má zjištění správná, to nevím, jak bych rád podotkl. Proto bych se chtěl Billyho, až bude mít vhodnou chvíli, zeptat, zda jsou si národ Asina, obyvatelé Siria a ti nepozemšťané nějakým způsobem příbuzní?

A ještě něco k tomu pojmu Nommo, na co jsem zapomněl: Existuje víra, že Nommové byli obyvatelé světa, jenž kroužil kolem hvězdy Sirius. Nommové sestoupili ve své lodi z nebe, doprovázeni ohněm a hromem (pozn. Berkeho: zřítla se jejich kosmická loď?). Po svém příchodu vytvořili vodní nádrž a potápěli se následně do vody. Legendy Dogonů uvádějí, že Nommové potřebovali ke svému životu vodnaté okolí.

To se shoduje s tím, že národ Asina žije ve svém bažinatém a velmi vodnatém světě. A toto slovo »Nommo«, resp. »Nommové«, bude tedy zřejmě pozemského původu, a proto neexistuje žádný mimozemský národ, jenž by cestoval kosmem a nesl toto jméno, jak vysvětluje Ptaah.

Quetzal V tomto ohledu jsi byl přece vzdělán, a tudíž k tomu můžeš zaujmout stanovisko sám.

Billy Přirozeně, a ani to přece není tajemství, jenže o tom bylo mluveno pouze soukromě, a proto z dotyčného hovoru nebyly pořízeny záznamy, ale bude přece stačit, když bez přípravy vyložím podle své paměti to, co mohu v krátkosti vysvětlit.

Odpověď: Nejdávnější předci Asina pocházeli z oblastí Siria, kam se ovšem zhruba před 23 milióny lety z Vesmíru ANKAR jen nakrátko přestěhovali, a žili tam asi jen po dobu jednoho století, načež se opět vrátili do své staré domoviny ve Vesmíru ANKAR, a tudíž Vesmír DERN znovu opustili. Dnes náležejí všechny národy, z nichž pochází Asina, k Federaci Plejaren. O více věcech nejsem schopen referovat, neboť jsem se všemi záležitostmi spjatými s jejím původem a podobně blíže nezabýval, jelikož můj zájem se zaměřoval na to, co mi Asina a také Semjase vysvětlovaly ohledně svých soukromých věcí.

Quetzal To je správně, a dle daného jazyka se používá název Dogan či Dagon, více k tomu patrně není nutno vysvětlovat, poněvadž to by určitě nebylo podstatné.

Billy Pak k tomu zřejmě není nutno říkat více.

Quetzal Pak vidím v tomto dopise, že je kladen dotaz, proč z iniciativy Semjase, Menara a Talida a tak vznikly ty kruhy v trávě luk a v ledu. A na toto zde jsme přece my i ty již častokrát odpovídali v tom smyslu, že my se na Zemi do vůbec žádných věcí nevměšujeme, tedy ani do těch politických, ani do jakýchkoliv jiných. Zdržujeme se také záležitostí spjatých s medicínou či jinými elementy a objekty atd., přičemž ani neudělujeme rady, jelikož se omezujeme pouze na to, abychom ti byli poradensky nápomocni ve věci »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života« a abychom s tebou pěstovali přátelství a rozhovory. Ty na tento dopis odpovědět nechceš?

Billy Vlastně nikoliv, jelikož s korespondencí se mořit nechci, ani s těmi UFO, na něž je tu kladen dotaz, neboť s nimi přece nemám nic společného, stejně jako ani vy, Plejaren. Ale můžu přece na tyhle otázky odpovědět teď v našem hovoru, pak si přece tato paní ... bude moci odpovědi přečíst a bude informována. A tady píše, že viděla na internetu, že noviny »Blick«, které nazývá »bezvýznamným plátkem«, píšou, že FIGU je sekta a že já jsem guru, ale tohle idiotství by patrně nemělo nikomu vadit, jelikož pisálci novin »Blick« si jednoduše něco vylhávají, aniž by se kdy snažili vyzkoumat, čím je FIGU ve skutečnosti, co celá věc vůbec představuje a kým nebo jakým jsem já sám jakožto člověk skutečně a doopravdy, tedy že nejsem ani prorok, ani guru, ani zázračný člověk, poněvadž jsem opravdu jen prostý člověk, tedy právě jednoduše Eduard nebo Billy, jak mě asi před 60 lety »pokřtila« v Persii, resp. v Teheránu, Judy Reedová, jelikož jsem byl oděn ve stylu Divokého západu, nosil jsem stetson a také opasek s revolverem, tedy právě klasický kovbojský klobouk, plstěný s širokou krempou, který jsem si přinesl s sebou z Ameriky a který mi koupil Wendelle Stevens. Vždyť víš, že jsme se s Wendellem znali

již dlouhá léta předtím, než se v pozdějších letech objevil v Hinterschmidrúti a my jsme dělali, jako bychom se teprve seznámili – před tímto jeho příchodem jsem byl totiž už s Asket neoficiálně v Americe a společně s ním jsme podnikali některé věci. Museli jsme přece mlčet, a proč, o tom jsi zpraven.

Quetzal Ptaah mne v tomto ohledu vzdělal, i o tom, že ...

Billy Nemluvme tedy již o tom.

Quetzal Můj čas také již vypršel, neboť bych měl být už pryč a věnovat se své povinnosti.

Billy Samozřejmě, ale v zápalu diskuze jsme se nepodívali na hodiny a neviděli, kolik uběhlo času.

Quetzal Pak chci nyní odejít, pokud už nemáš nic, co bychom měli ještě rozebrat a prohovořit?

Billy Nemám, alespoň v současnosti ne.

Quetzal Pak pravím na shledanou, můj příteli. Poté, co vykonám svoji povinnost, přijdu zas a začnu s tím, abych ti korigoval to, co bude nezbytné. Na shledanou.

Billy Jasně že to bude nezbytné, neboť to přece nejde vyvolat. Pak přeji vše dobré a brzy na viděnou. Potom bude přece nějakou dobu trvat, než mi vše nadiktuješ. Na shledanou, Quetzal, můj příteli.

Quetzal Pak tedy na brzkou shledanou.

FIGU má dva nové kanály na YouTube, na nichž se můžete dozvědět více o Billym, Plejaren a Nauce Tvořivé energie:

Německy: **FIGU**

Michael von Hinterschmidrüti

@michaelvoigtlaender9492

<https://www.youtube.com/channel/UCvrDwu4PdnaX328s7n0PWVg>

Anglicky: **FIGU**

Michael from Hinterschmidrueti

@michaelvoigtlaender4347

https://www.youtube.com/channel/UCVRSWBSZ7LszV1y7rIJ_dHA

Neutrální informace k aktuální situaci a k ostatním důležitým tématům:

FIGU

Znamení doby – mimořádné vydání:

<https://www.figu.org/ch/verein/periodika/zeitzeichen>

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2025 (německy), 2025 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomocí elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org> info@cz.figu.org